ஞாயிறு வெளியீடு. விலை 0-1-3. REGD. No. M. 4642.

திராவிடநாடு

மலர் 3. | 28-1-45 | இதழ் 45.

கற்பனைச் சித்திரம்:

காமக்குரங்கு

பரதன்

முதல்தரமான குதிரை! கால்சுத்தமாக இருக்கிறது. சவுக்கு எடுக்கவே தேவையில்லை. "டிராட்" கம்பீரமாகஇருக்கிறது. பக்கத்திலே வண்டிவரும் சத்தம் கேட்டால், கண்களிலே ஒருமிரட்சி, கால்கள் துடிக்கின்றன, காற்றுவேகமாகக்கிளம்புகிறது. முகத்திலே களையும் இருக்கிறது. குதிரை சிலாக்கியமானதுதான், ஆனால் வண்டிமட்டும், ஏற்றதல்ல. ரப்பர்டயர் இருக்கிறது. ஆனால், குதிரையின் போக்கைச்சமாளிக்கும்சக்திஇல்லை வண்டிக்கு. வேறே வண்டியாகமட்டும் இருந்தால், ஜோர்தான்!

மிராசுதார் மீனாட்சிசுந்தரர், அலைந்து திரிந்து, பலசந்தைகளுக்கு ஆள்விட்டுப் பார்த்து, அதிகபொருட்செலவில்பெற்றார் அந்தக்குதிரையை! வண்டி, பரம்பரைச்சொத்து, விற்கவேண்டிய அவசியமில்லை, எனவே, புதியபுரவியைப்பழைய வண்டியிலே பூட்டினார். குதிரையின் விசேஷத்தைப்புகழ்ந்தவர்கள்,வண்டியின் வளைவைக்கூறினர். மீனாட்சிசுந்தரரும் "ஆமாம்" என்றார், வேறுவண்டிக்கு ஆர்டர்கொடுத்தார்,பட்டறையிலிருந்துபுதுவண்டிவருவதற்குள், பழையவண்டியைஉபயோகித்துக்கொண்டிருந்தார். வழக்கமாகவேகுதூகலமாகவாழ்பவர்,மிராசுதார்.அவருக்கென்ன ஆனந்தத்துக்குக்குறைவா? அந்தஊரேஅவருடையது; ஆள்அம்புஏராளம், வருவாய் அமோகம், வாட்டமேது, வருத்தமேது! வாழ்க்கை அவருக்கோர் விருந்து. அதிலும், புதியகுதிரைகிடைத்தபிறகு, ஆனந்தம்முன்பிருந்ததைவிட மும்மடங்காயிற்று. மிராசுதாருக்குச்சந்தோஷமூட்டிய குதிரைக்கு மேய்ப்புத்தேய்ப்புக்கு, புல் கொள்ளுக்குக் குறைவா! கோதுமைக்கஞ்சி, சிலவேளைகளிலே, வேறு வேறுவிதமான வலிவூட்டும் உணவுகள் அந்தக்குதிரைக்கு. அழகான அலங்காரங்கள். இரவிலே, பனிபடாதிருக்க, பட்டுப்போர்வை. குதிரையின் வாழ்வு குஷிதான்! பாதிஇராத்திரிஇரயிலுக்குள் பத்தணாவாவது சம்பாதித்துத்தீரவேண்டிய, பாட்டாளிக்குதிரையல்லவே அது, பாடுபடப்பலரிருக்கப் பானகம் போன்ற வாழ்வருசியைப் பருகிடும் மிராசுதாரரின் குதிரையன்றோ. முதுகிலே அடியோ, முட்டிகளிலேபுண்ணோ,கண்ணிலே காயமோ, கடிவாளத்திலே முள்ளோ, இல்லை. ஜாம்ஜாமென வாழ்ந்துவந்தது.

மீனாட்சிசுந்தரரின் மகள் மதுரவல்லி, தந்தைஅடைந்தது போன்றே சந்தோஷப்பட்டாள். குதிரை, மாளிகையிலே குடிபுகவந்ததும்,வேலையாட்கள்புடைசூழ அந்தச்சிற்றிடையாள் சென்று, குதிரையின்முதுகைத்தடவிக்கொடுப்பாள்,முகத்தைத் தன்மிருதுவானகரங்களால், அணைத்துக்கொள்வாள். முத்தமிடுவாள். அதன் கண், தன்னையே நோக்குவதாகச்சொல்வாள். கழுத்துக்குத்தங்கமணிகட்டவேண்டுமென்றுகூறுவாள். வண்டிதான், புராதனம், இதற்கு ஏற்றதல்ல, என்றுரைப்பாள். ஊர்முழுதுமே,இதேபோலத்தான் பேசிற்று,வண்டிபழையதுகுதிரைபுதியது குதிரைக்குஏற்றவண்டியல்லஎன்று. சவாரிமட்டும் நடந்துகொண்டுதான் இருந்தது. "என் அருமை பெருமைகளைக்கண்டுபுகழ்கிறீர், வண்டிஎனக்கேற்றதல்லவே என்றும் சொல்கிறீர், சொல்லியும், அதிலேயேஎன்னைப்பூட்டி ஓட்டுகிறீரே, இது முறையா?' என்றுகுதிரைஎப்படிக்கூறும்!

குதிரைக்குத்தான் கூறிடும் திறமை இல்லை, குமரிகளுக்கு வாயிருந்தும் தமக்குக்கிடைக்கும் வாழ்க்கை வண்டிகளின் வக்கிரத்தை எடுத்துக்கூறி, வேண்டாம் என்றுகூறமுடிகிறதா? குதிரையை இழுத்து வண்டியிலே பூட்டுவதைப்போலத்தான், குமரிகளையும் பிணைத்துவிடுகிறார்கள். வாழ்க்கைச்சவாரியும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. விபத்துகள் நேரிடும்போது, இருக்கவே இருக்கிறது, "விதி" என்ற வெட்டிப்பேச்சு!

மாகாளிப்பட்டி மிட்டாதார், மீனாட்சிசுந்தரரின் தூரபந்து. பழையபாத்யதை விட்டு விடாமல் இருக்கச்செய்வதுடன், நெருங்கிய நேசம் உண்டாகச்செய்யவே, மதுரவல்லி, உதித்தாள் என்றுமாகாளிப்பட்டி மகிபாலர் மனதில் எண்ணினார். முதலிலே அவருக்குத்தன் கடனும், மீனாட்சிசுந்தரரின் அயன்நிலங்களும், இந்த நினைப்பைத்தந்தன. பிறகோர்நாள் மதுரவல்லியையும் கண்டார்; கண்டதும், நினைப்புஉறுதியாகிவிட்டது. மதுரவல்லி, யாரையும் மயக்கவேண்டுமென்று கருதுபவளல்ல. அப்படியாரையாவது மயக்கித்தான் வாழவேண்டுமென்ற நிலையா அவளுக்கு! மிராசுதாரரின் ஏகபுத்ரி! அவள் மேனியும் முகவெட்டும் அமைந்திருந்த விதம், பிறரை மயக்கும்விதமாக இருந்தது. அதோ கொடியிலே உத்தாறும் மல

(2ம் பக்கம் பார்க்க)

காமக்குரங்கு

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

ரின்மணம், வண்டுகளை இழுக்கவில்லையா, கானறின்ஒலி காட்டுமிருகங்களுக்குக்கீதமாகவில்லையா, வானத்திலே ஒளிவீசும் நட்சத்திரங்கள், கண்களுக்கு விருந்தளிக்கவில்லையா! அதுபோலத்தான், மதுரவல்லி காண்போர் கண்களுக்கு விளங்கினாள். வெறும் செல்வவான் வீட்டுப்பெண்ணல்ல. கொஞ்சம்படித்தவள். அதிகம் தெரியாதென்றாலும், ஆடை அணிகளிலே புது 'பாஷன்,' மினுக்குப்பொட்டுகளிலே புதுரகம், ஜடை சீவலிலே புதியமுறை கற்றுக்கொள்ளும் அளவு தெரிந்துவிட்டது. அந்தஸ்து, அழகு, அலங்காரம் எனும் மும்மணிக் கோவையாளுக்குக் கொவ்வை இதழ், குளிர்மதிப்பார்வை, குறுநகை, கோகிலத்வனி இவ்வளவும்கூட்டுச்சரக்காயின. மாகாளிப்பட்டியார் மனதிலேஅலை மோதியதிலே ஆச்சரியமென்ன! மிட்டாதாரரின் விருப்பத்தை, மிராசுதாரருக்கு முதன்முதல் கூறியபோது அவர்புதுக் குதிரையின் விஷயமாகக் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருந்ததால், "பார்ப்போம்! அதற்கென்ன! செய்வோம்" என்று சம்பிரதாயமாகக்கூறினார். மாகாளிப்பட்டியார்மகாசந்தோஷமுற்றார். இனி நமக்கென்னகுறை! கடனும் தீரும், கனியும் கிட்டும் என்றெண்ணிக்களித்தார். ஆனால்அவர்பழையவண்டி! மதுரத்துக்கு ஏற்றவரல்ல!!

மாகாளிப்பட்டியார்ஜரூராகத்திருமணக்கோலத்திலே கவனம் செலுத்திவரலானார். நரைமயிர்கருக்குந்தைலங்களென்ன, நவஜீவன் லேகியவகைகளென்ன, சில்க்மேலாடைகளும் சீமைக்கமலமோதிரங்களும்,சிறியசைஸ்கைக்கடியாரமும்,சிங்கமுகத்தங்கப்பூண்போட்ட கைத்தடி ஆகியவைகளென்ன, மாகாளிப்பட்டியாரின் மாப்பிள்ளைக்கோலம் மலர்ந்துவிட்டது. மேலும் அவருக்குஅதுபுதிதுமல்ல; பழக்கமுண்டு! இரண்டாவதாகவே, இந்தஇன்பவல்லியைத் தேடினார். முதலாமவள் தனது மூலக்கருத்தைக்கூறிட மார்க்கமேயின்றி, மூண்டகோபத்தையும்சோகத்தையும் மூடிமூடிவைத்து, மங்கிமாண்டாள் பாபம்! அதனாலென்ன? அவள் "வினை" அது!

மாகாளிப்பட்டி மகாலிங்கஐயர் மகா சமர்த்தர். வேதசாஸ்திரத்தில் விற்பன்னர் என்று வேதியக்கூட்டம் கூறும். மற்றதுகளுக்கு என்னதெரியும் அந்தத்தேவபாஷை. எனவே "அப்படிங்களா! அவர் முகத்திலேயே சரஸ்வதிதாண்டவமாடுகிறாள்" என்று கூறினர். அவர்தான் கிளம்பினார், முகூர்த்தம் நிச்சயிக்க. வந்தவருக்குமிராசுதாரர் உபசாராதிகள் செய்து, குசலம்விசாரித்து, குருக்கள் வீட்டிலே போஜனஏற்பாடுசெய்துவைத்தார். 'பிராமணாளிடம் விசேஷமரியாதை இருகுடும் பத்திலும். இலட்சுமிபுத்ராள். ஞானஸ்தாள்' என்று, வயிறார உண்டபுரோகிதர், வாயாரப்புகழ்ந்தார், வந்தகாரியத்தைக் கூறினார், வம்புவிளைந்ததை மிராசுதாரர் அப்போதுதான் உணர்ந்தார். "ஏதோ சொன்னேன். ஆனால், மாகாளிப்பட்டியார் பிடிவாதமாக இருப்பாரென்றுகருதவேயில்லையே. மதுரத்துக்கும் அவருக்கும் வயதிலே, அதிகவித்தியாசமிருக்குமே" என்றுகூறினார்.புன்னகை புரிந்தார் புரோகிதர். "வயது வித்தியாசம், பார்த்தால், வம்சாவளிக்குஏற்றவிதமாகக்காரியம்நடக்கவேண்டாமோ? வயதைப்பற்றித்தள்ளுங்கோ. ஸ்ரீராமரைவிட சீதாபிராட்டியார் வயதிலே மூத்தவளென்றுதான் இதிகாசம் கூறுகிறது. மாகாளிப்பட்டி சம்பந்தம் இலேசானதல்ல. நீண்டகாலமாகன்றோநடந்துவருகிறது" என்று சமாதானங்கூறினார்.

"வேலையாளொருவன் ஓடோடிவந்தான் அப்போது. "எஜமான்! பெரிய ஆபத்தாயிடுத்துங்களே! வண்டி மரத்திலேமோதி, தூள் தூளாயிட்டுதுங்கோ. குதிரைக்கும் பலமான அடிபட்டுதுங்க. எதுவோஒருமாடுமிரண்டுஓடிவந்துதுங்க. குதிரைகாலைக்கிளப்பியடித்தது. அடக்க முடியலே,வண்டிதான் பழசாச்சிங்களே, மரத்திலேமோதி..............." என்று விபத்து விவரத்தைக்கூறிக்கொண்டிருக்கையிலேயே, மிராசுதாரர், வேகவேகமாகச்சென்று விபத்துநடந்த இடத்திலே, வண்டியையும் குதிரையையும் கண்டு கஷ்டப்பட்டார். குதிரை அவரைப்பார்த்தபார்வை, "என்மீதுதவறு இல்லை! எனக்கேற்ற பாரமான, பலமான வண்டியைப்பூட்டவில்லையே. அது உங்கள் தவறு" என்று வாதாடுவதுபோலிருந்தது, குதிரையின் காலில் பலமான அடி, பிறகு அது சரியானசவாரிக்கு இலாயக்குள்ளதாக இருக்கவேமுடியாது என்று மிருகவைத்தியர் கூறிவிட்டார். அருமையான குதிரைபோச்சு என்று ஆயாசப்பட்டார் மிராசுதாரர். ஆயாசமேலீட்டால் அதிகம்பேசவும் முடியாதிருந்த நேரத்திலே மாகாளிப்பட்டிப் பார்ப்பனர், மிட்டாதாரின் சம்பத்துவிசேஷத்தைப்பற்றிச் சரமாரியாக அளந்து மிராசுதாரரைச் சரிப்படுத்திவிட்டார். கலியாணத்துக்குத் தேதிகுறிக்கப்பட்டது. அந்தவட்டாரமேகண்டு அதிசயிக்கும்படியான ஆடம்பரத்துடன் கலியாணம்நடந்தது. கலியாணத்துக்கு வந்தவர்கள்விருந்து, வேடிக்கை, கேளிக்கைகளை அனுபவித்துவிட்டு, காயமுற்ற குதிரையைக்கண்டு பரிதாபப்பட்டு, பின்னர் வீடுசென்றனர். ஐம்பது வயதுக்கிழவருக்கு அந்த இருபதாண்டு இளமங்கையைப்பெண்டாக்கினதைப்பற்றி, பேசமுடியுமா! பெரியஇடமாயிற்றே, நமக்கேன் பொல்லாப்பு! என்றுவாயைமூடிக்கொண்டனர். அவர்கள்தான் பேசவில்லை, மதுரவல்லியாவது பேசினாளா? இல்லை! அவளுக்கு மனம் மலரவில்லை! கண்மட்டும்இருந்தது,கருத்துக்குறட்டையிலிருந்தது. மிராசுதாரர் மகள் ஒரு மிட்டாதாரருக்கு வாழ்க்கைப்படுவது, ஜெமீன்வீட்டுப்பெண் மற்றோர் ஜெமீன் வீட்டில் மருமகளாவது, சகஜமான, சம்பவம். ஆகவே மாகாளிப்பட்டிக்கு மதுரவல்லி, மனதிலே எந்தவிதமான தொல்லையும் இல்லாமல்தான் பிரவேசித்தாள். பிரவேசவிழாவுக்கு மாகாளிப்பட்டியார் பிரத்யேகமான ஏற்பாடுகள்செய்திருந்தார். அந்தஸ்துக்கு ஏற்றபடி ஆடம்பரம் இருக்கவேண்டாமா! ஊர்வலம் பிரபல நாதஸ்வரத்துடன்! பெரியஅலங்காரக் கொட்டகையிலே, அன்றிரவு சதிர்க்கச்சேரி. சபையினர், சதிர்க்கச்சேரியைக் கண்டு ரசித்தனர், கலைஉணர்வால்அல்ல! ஆடினஅணங்குகள், கண்டவரின் ஆசையைத் தமதுவிழிகளால் கிளறிக்கொண்டிருந்ததால்! மாகாளிப்பட்டியார், அன்று அமர்ந்திருந்தகாட்சி அற்புதமாகஇருந்தது. அவருடைய அந்தரங்கக்காரியதரிசி கனியூர் ஜெமீனில் மானேஜராகஇருந்து, "டிஸ்மிஸ்" செய்யப்பட்ட, வேதாந்தம் என்னும் பார்ப்பனர். அவர், மாகாளிப்பட்டியார்காதிலே குசுகுசுவென்றுபேசிக்கொண்டேஇருந்தார். வேதாந்த ஐயரின் பேச்சைக்கேட்டுரசிப்பதும், கனைப்பதும், மீசையைமுறுக்குவதும், ஆடலழகிகளை முறைத்துப்பார்ப்பதுமாகஇருந்தார் மிட்டாதாரர்! சபையிலேஇருந்த மற்றவர்கள், மாகாளிப்பட்டியார் தங்களைப் பார்க்காதசமயமாகப்பார்த்து, ஆடலழகிகளைக்கண்டுகளித்தனர்.

அன்றிரவு 12மணிக்கு மேலாகிவிட்டதுவிழாமுடிய. மாகாளிப்பட்டியாரின் தர்மபத்தினியான மதுரவல்லிக்குச்சேடிகள், படுக்கைதயாரித்துக்கொடுத்துவிட்டுத், துணைக்குஇருக்க உத்தரவுகேட்டனர். மதுரவல்லி, துணைவேண்டாம், வேண்டுமானால்கூப்பிடுகிறேன் என்று கூறிவிட்டு, அலுத்துப்படுத்துவிட்டாள் அழகானமஞ்சத்திலே.விழாவின்விமரிசையிலும், மிட்டாதாரரிடம் பலரும்காட்டிய மரியாதையானபோக்கிலும் கவனம் செலுத்தியமதுரவல்லிக்கு, ஒரு சீமாட்டியின் வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த இடமேகிடைத்தது என்ற திருப்திஏற்பட்டது. தூங்கும்போது மதுரவல்லியின்முகத்திலே திருப்தியின் தாண்டவம் தென்பட்டது.

நடுநிசி! தடால் என்ற சத்தங்கேட்டு அலறிஎழுந்தாள் மதுரவல்லி! விளக்கைப்பெரிதாக்கினாள். வெட வெட வென்று உடல் நடுங்க, வியர்வையும் கண்ணீரும்பொழிய, பெண் ஒருவள் நிற்கக்கண்டாள். சீமாட்டியின் சத்தத்தைக்கேட்டு வேலையாட்கள் ஓடிவந்தனர் உதவிக்கு. அந்தப்பெண், மதுரவல்லிகாலில்விழுந்துகும்பிட்டு, "என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்! அவர்கள் கண்ணிலே நான்பட்டால் என்னைக்கொன்றுபோடுவார்கள். எனக்கு உயிர்ப்பிச்சைஅளியுங்கள்" என்று அழுகுரலிற்கேட்டாள்.

(11-ம் பக்கம் பார்க்க)

காமக்குரங்கு

(12ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

"குழந்தை மட்டுமா நீ! பைத்தியக்காரக்குழந்தை. பக்குவமறியாத பெண்! பயனில்லாத வாழ்க்கை! பரிமளமில்லாத புஷ்பத்தைப் போன்று இருக்கும் உன் வாழ்வு! நீ விஷயமுணர்ந்தவளாக இருந்தால், கிழவனுக்கு வாழ்க்கைப்படச் சம்மதிப்பாயா?"

"என்னடி பெயரைக்கேட்டால், பழி சுமத்துவேன் என்றுகூறினாய், என்னடி பழி சுமத்தமுடியும் என்று கேட்டால் கிழவன் குமரன் என்று பேசுகிறாய், பேச்சைமாற்றி. என்னை ஏமாற்றுகிறாய்.

"உன்பெயர்தான், என்ன? சொல்லடி"

"எத்தனை தடவை சொல்லுவது, எனக்கு ஒரு பெயர் இரண்டு பெயரல்ல. பலஉண்டு. என்னைச் சாவித்திரி என்று கூப்பிடலாம், அனுசூயா என்று அழைக்கலாம், வசந்தசேனாஎன்று சொல்லலாம், சீதா, அல்லி, பவளக்கொடி, ருக்மணி, என்றும் கூப்பிடலாம். இன்று மலர்க்கொடி, நாளைக்கு என்னபெயர் கிடைக்குமோ தெரியாது."

"இந்தப்பெயரெல்லாம் உனக்குப் பொருந்தாது. வாயாடி என்று பெயர் வைத்துக்கொள், அதுதான் பொருத்தம்."

இந்தப்பேச்சுக்குப் பிறகு இரண்டு அணங்குகளும், படுத்துத்தூங்கலாம் என்று தீர்மானித்தனர். முதலிலேதூங்கியது மதுரவல்லிதான். மலர்க்கொடிக்குத் தூக்கம்வரவில்லை. கட்டிலின் மீது உட்கார்ந்து கொண்டு, தூங்கும்போது கூட அழகுடன் காணப்பட்ட மதுரவல்லியைப்பார்த்தபடி ஆழ்ந்த சிந்தனையில் ஈடுபட்டிருந்தாள்.

★

பொழுது விடியுமுன், மலர்க்கொடி, தூங்கிக்கொண்டிருந்த, மதுர்வல்லியை எழுப்பி விடைபெற்றுக்கொண்டு,தனது ஜாகைக்குப் போய்விட்டாள். அவள் போனபிறகுதான், மதுரவல்லிக்கு மிட்டாதாரின் காமச்சேட்டைபற்றிய கவனமும், கோபமும் வந்தது. அந்தக்கிழம்! காமக்குரங்கு! சேட்டைகள் செய்தான்! ஆடவந்தேன் அலங்கோலப்படுத்த நினைத்தான்!—என்று மலர்க்கொடி கூறியவாசகங்கள், மதுரவல்லி முன்பு உருவெடுத்து நின்று கூத்தாடுவதுபோலத் தோன்றின. யோக்யதையற்றவன், விழாவுக்காக ஆடவந்தவளை, அவளுடைய இஷ்டத்திற்கு மாறாக இம்சிப்பதா? அவள், தற்செயலாக என்னிடம் ஓடிவந்து முறையிட்டாள். வேறுயாரிடமாவது சொன்னால், இவருடைய யோக்யதையைப்பற்றி ஊர் சிரிப்பாகச் சிரிக்காதா? செச்சே! வயதாயிற்றே தவிர, புத்திவளர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை! இருக்கட்டும், இருக்கட்டும்! என்னிடம் வருவாரல்லவா, இளித்துக்கொண்டு பேச, அப்போது பேசிக்கொள்கிறேன்" என்றெல்லாம் நினைத்து வருந்தினாள்.

"எங்கேயடி போய்விட்டாய் இரவெல்லாம்."

"நானா? அக்கா! அந்தவெட்கக்கேட்டை ஏன் கேட்கிறாய்."

"என்ன நடந்தது? எங்கேயோ தோட்டத்துப்பக்கம் போனாய் என்று எண்ணிக்கொண்டு நான் தூங்கிவிட்டேன். என்ன நடந்தது?"

"என்ன நடக்கும், நமக்கு! ஆள்விட்டான் அந்தக்கிழவன்"

"எந்தக்கிழவன்?"

"மாப்பிள்ளைக்கிழவன்தான்"

"சீ! வாயாடி! மிட்டாதாரரைச்சொல்கிறாயா அப்படி"

"ஓஹோ! மிட்டாதாரராக இருந்தால் வயதானாலும் வாலிபரா? எனக்குத்தெரியாது அந்த நியாயம். என் கண்ணுக்கு ஒரு கிழஉருவம்தான் தெரிந்தது. அவனுடைய மிட்டா தெரியவில்லை."

"சரி, அழைத்து..........."

"அழைத்து, அடிஅம்மா மலர்க்கொடி! நீயும் உன் அக்காவும் ஆடின ஆட்டமிருக்கே அதைக்கண்டுநான் ஆனந்தமாகிவிட்டேன், உங்களுக்குத் தேவையான வரம் கேளுங்கள் தருகிறேன் என்றுகூறினான். அதுதானே உன்நினைப்பு; பைத்தியம் நீ, அழைத்தான், கட்டிலறைக்கு வா என்று இழுத்தான், அந்தக்கிழக்குரங்கை ஏமாற்றிவிட்டு நான் ஓடினேன்"

"எங்கே ஓடினாய்?"

"அதுதான் வேடிக்கை. அவனுடைய மனைவி இருக்கிறாளே, பாவம், நல்ல வயது, குணமும் அழகும் பொருந்திய பெண், அவள் படுக்கை அறைக்குப்போனேன், தற்செயலாக"

"அடிபாவி! பிறகு..............."

"பிறகு என்ன? அந்தப் பாதுகாப்பு அறைக்குள் அவன் எப்படி வருவான்? விடியும்வரை அவளோடு தங்கி இருந்துவிட்டுவந்தேன்"

"அவள் உன்னை ஒன்றும் கேட்கவில்லையா?"

"ஒன்றா? ஒன்பதாயிரம் கேட்டாள். நானும், உன்புருஷன் யோக்யதையைப் பாடி என்று சொல்லிவிட்டுத்தான் வந்தேன். அக்கா! காசுக்காக வாழும் எனக்கேஅவன் பீடையாகத்தெரிகிறானே, பாவம், அந்தப்பெண், பத்தரைமாற்றுத் தங்கப்பதுமைபோல் இருக்கிறாள், கள்ளமற்ற சுபாவக்காரி, கல கலவெனச்சிரித்துப்பேசுகிறாள், அவளுக்குஎப்படித்தான் மனம் சம்மதிக்கும் இந்தக்கிழக்குரங்குடன்வாழ."

"அந்த வேதாந்தத்தையும் அவளுக்குப் போதித்துவிட்டு வருவதுதானே. வீண் வேலைக்குத்தான் நீ முதல் தாம்பூலம் வாங்குபவளாச்சே"

மலர்க்கொடி மற்றோர் ஆடலழகியுடன், மிட்டாதாரரின் காமவெறிபற்றியும்,தன் நிலைபற்றியும் பேசிக்கொண்டிருப்பாள், இருவரும் சேர்ந்து சிரிப்பார்கள்,என்று மதுரவல்லி நினைத்தாள். நினைத்ததும், அந்தக்காட்சியே தன் கண்முன்தெரிவது போலிருந்தது. கோபம் அதிகரித்தது. அன்றுபகல் விருந்திலே மதுரவல்லி கலந்துகொள்ளவில்லை. படுக்கை அறைக்கே சாப்பாடு கொண்டுவரப்பட்டது. அதை அவள் தொடவுமில்லை. மிட்டாதாரர், விருந்தைப் பகிஷ்கரிக்கவில்லை. நடுநிசி விருந்து நடைபெறாததால் இருந்த விசாரத்தை அவர், பானவகைகளால் கழுவிவிட்டார். மதுரவல்லி விருந்துக்கு வராமலிருந்ததுமட்டும் கொஞ்சம்மன வருத்தமளித்தது.

அன்றுபகல், மாளிகையிலே இருக்க மனமின்றி மிட்டாதாரர், வேட்டையாடச்சென்றுவிட்டார். போகுமுன், சதிராடவந்தவர்களை, அனுப்பி விடக்கூடாதுஎன்று உத்தரவு பிறப்பித்து விட்டார். மலர்க்கொடியும் மாணிக்கமும், தங்கி இருந்த ஜாகைக்குக் காவலும் போடப்பட்டது. மிட்டாதாரரைத்தேடி அலைந்தார் வேதாந்தாச்சாரி. வேட்டைக்குப் போன விஷயம் தெரிந்தது.காட்டுக்குப் போய்வர மனமின்றி, மாளிகையிலேயே காத்திருந்தார். இருட்டியபிறகே வந்து சேர்ந்தார் மிட்டாதார், இரண்டுகாடைகளுடன்! பகலெல்லாம், கோபமும் சோகமும்கொண்டு படுத்துப்புரண்டிருந்த மதுரவல்லிக்கு, மாலையிலே ஓர் யோசனைதோன்றிற்று. மிட்டாதாரரின் காமச்சேட்டையைப்பற்றி வெளியே யாருக்கும் கூறாதிருக்கும் படி,மலர்க்கொடியைக்கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணினாள். அவள், தன் வேண்டுகோளை நிராகரிக்கமாட்டாள் என்ற நம்பிக்கைஉண்டாயிற்று.

"மலர்க்கொடிபோய்விட்டாளா?' என்று, மதுரவல்லி பணிப்பெண்ணைக் கேட்டாள். போகவில்லைஎன்பதுதெரிந்ததும்,

"நேற்றுஇரவுநடந்த விஷயத்தையாரிடமும்கூறாதே, தயவுசெய்து. அவருடைய பெயருக்குப்பங்கம் வரக்கூடாது. நமக்குள் ஏற்பட்ட சிநேகத்தினால், உன்னைவேண்டிக்கொள்கிறேன். என் பொருட்டு நீ, இரகசியத்தைக் காப்பாற்றுவாய் என்று நம்புகிறேன். நான் அந்த

(4ம் பக்கம் பார்க்க)

காமக்குரங்கு

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

மாதம், என்தகப்பனார் மாளிகைக்குப் போகிறேன், தயவுசெய்து அங்கேவந்து என்னைக்காணவேண்டுகிறேன். ஒரேஇரவிலே நீ என் மனதையே கொள்ளைகொண்டாய்.

மதுரவல்லி.

என்று கடிதம்எழுதிக்கடிதத்துடன், ஒரு தங்கச்சங்கலியும்தந்து, பணிப்பெண் மூலம், மலர்க்கொடிக்கு அனுப்பினாள்.

பணிப்பெண், மலர்க்கொடியிடம் இக்கடிதத்தைக்கொடுக்கும் நேரத்திலே, மிட்டாதாரர், தலைவிரிகோலமாக வேதாந்தத்துடன் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். வேலைக்காரி பயந்தாள், பதறிக்குளறினாள். கடிதத்தை வாங்கிப்படித்தார் மிட்டாதாரர். "கள்ளி! அடிபாதகி! மோசம் போனேனே!" என்று கூவினார். மலர்க்கொடிதவிர மற்றவர்கள், நடுங்கினர். அவள்மட்டும், அஞ்சவே இல்லை.

"நேற்று இரவு, நீ மதுரவல்லியுடனா இருந்தாய்?" என்று கோபத்தோடு கேட்டார் மிராசுதாரர்.

"ஆமாம்! நேற்றிரவு முழுவதும், உன் மனைவியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். மிகநல்லவள்." என்று மலர்க்கொடி கூறினாள். அந்தக்குரலிலே ஓர் விதவீரம் தொனித்தது. மிட்டாதாரர் வேதாந்தத்தைப் பார்த்தார், வேதாந்தம், மலர்க்கொடியை முறைத்துப் பார்த்து.

"உன் சூதுயாருக்கும் தெரியாது என்று நினைத்தாய். எங்களை ஏமாற்றினாய்" என்று கர்ஜித்தான். மலர்க்கொடி சிரித்துக்கொண்டே," ஏமாந்தீர்கள்! ஏமாற்றவில்லை. அதுவும் இந்தக்கள்ளி, கூறித்தெரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள்" என்று கூறிக்கொண்டே, மற்றொரு நடனமாதை நோக்கினாள், கோபத்துடன். அவள், "ஆமாம். நான்தான் உன்சூதைச் சொன்னேன். உன்னுடைய தைரியம், எப்படிப்பட்ட காரியம்செய்தாய்? நினைத்துப்பார்! மிட்டாதார் மனைவியின் படுக்கைஅறையிலே நேற்றிரவு பூராவும் போயிருந்துகொண்டு......" என்று கூறிக்கொண்டே கண்களைக்கசக்கியபடி நின்றாள்.

"வேதாந்தம்! எனக்குஆத்திரம் அடங்காது, இருவரையும், புளியமரத்திலே கட்டிவைத்துத்தலையாரியைவிட்டு, மிளாரினால் அடித்தாலொழிய என்மனம் நிம்மதிஅடையாது" என்றுமிட்டாதாரர் வெறிபிடித்தவர்போலக் கூவினார்.

"போய், மதுரவல்லியை அழைத்துக் கொண்டுவாரும், வேதாந்தாச்சாரியாரே! சாட்சாத் மிட்டாதாரர், கட்டளை பிறந்துமா, சும்மாஇருக்கிறீர். ஒருபேச்சு கேட்டாரோ இல்லையோ, உடனே நேற்றிரவு ஓடிவந்தீரே, தோட்டத்துக்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டுபோக, இப்போதுஎன் மரம்போலநிற்கிறீர். மதுரவல்லி இந்தக்கிழக்குரங்குடன் வாழ்வதைவிடப், புளியமரத்திலே கட்டிவைத்து அடிக்கப்படுவது, பெரியதுன்பமல்ல." என்று ஆத்திரமும் ஆணவமும் கலந்த குரலிலே,மலர்க்கொடிபேசினாள். மிட்டாதாரர்எதிரிலே, ஒரு ஆண்மகன்கூடஇப்படிப்பேசத்துணியமாட்டான். ஒரு பெண், அதிலும்சதிராடவந்தவள், இவளுக்கு எங்கிருந்து இவ்வளவு துணிவு பிறந்ததுஎன்று, பணிப்பெண் ஆச்சரியமுற்றாள்.

"இவ்வளவு விபரீதமும் உன்னால் விளைந்தது" என்றுமிட்டாதாரர் வேதாந்தத்தின்மீதுபாய்ந்தார்.

"மிட்டாதாரரே என்மீது கோபிக்கப்படாது. சின்னக்குட்டியைத் தோட்டத்துக்கு அழைத்துவரச்சொன்னீர்கள், உத்தரவுப்படிசெய்தேன். உங்கஇரண்டு பேரையும்தோட்டத்திலே இருக்கச் செய்துவிட்டு, நான் பொழுதுபோக்காகப் பெரியவரிடம்பேசிக்கொண்டிருக்க வந்தேன். அந்தத்தடிமுண்டையும்நேக்கு முதலிலே விஷயத்தைச் சொல்லலே, ரொம்பநேரம்கழித்தபிறகு தான் சொன்னாள். உடனே பதறினேன். அடடா! என்ன அபசாரம், என்னவிரகசாரம் என்று சோகமடைந்தேன் நான் என்ன செய்யட்டும், என்னை க்ஷமிக்கவேணும்" என்று வேதாந்தாச்சாரி கூறிக்கொண்டே,மிட்டாதாரின்காலில் விழப்போனார். மிட்டாதாரரோ, அங்கோர் ஆசனத்திலே சாய்ந்தார். தலைமீது அடித்துக்கொண்டார், கடிதத்தை வேதாந்தாச்சாரியாரிடம்காட்டிப், படித்துப்பாரய்யா! என் மானம்போகுதே, உயிர் துடிக்குதே! அந்தப்படுபாவி, மனதைப்பறிகொடுத்தேன்—மறக்காதே—வெளியே—சொல்லாதே—அடுத்தமாதம் வா—என்றெல்லாம்எழுதி இருக்கிறாளே. இன்னும் என்னருஜு வேண்டும். நான் வாழ்ந்தவாழ்வு என்ன! எனக்கு இப்போதுவந்திருக்கும் இடி என்ன! அட ராமச்சந்திரா!" என்று ஆயாசப்பட்டார்.

"கோபப்படாமல் கேட்கவேண்டும் ஒருவிஷயம். கடிதமோ நம்மிடம்இருக்கு. இந்தக்கழுதைகளை விரட்டிவிடுவோம் விஷயம்எதுவும் வெளிவரமார்க்கமில்லை, வீணாகமனக்கிலேசம் அடையத்தேவையில்லை" என்று வேதாந்தாச்சாரியார் யோசனைகூறினார். மிட்டாதாரரின்பெருமூச்சு, அதுபயனில்லாதயோசனை என்பதைஅறிவித்தது.

"நீஇருஇங்கே. இதோ நான் வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டுக்கடிதத்துடன் ஓடினார் மிட்டாதாரர்,. மதுரவல்லியின் அறைக்கு. கதவுஉட்பக்கம் தாளிடப்பட்டிருந்தது, தடதடவெனத்தட்டினார். கதவு திறக்கப்பட்டது. தன்எதிரிலே, மிகக் கோபத்துடன் மிட்டாதாரர் நிற்கக்கண்டாள் மதுரவல்லி. அவரைக்கண்டதும், அடக்கிவைத்திருந்தகோபம், கரையைப் பிளந்துகொண்டுவரும் வெள்ளம் போலாகிவிட்டது. மீண்டும் கதவைமூட முயற்சித்தாள். மிட்டாதாரர், முரட்டுத்தனமாகத்தடுத்து, "கள்ளி! உன்வேலையைஇங்கேகாட்டாதே!" என்று மிரட்டினார்.

"நீர் ஒருமிட்டாதாரர், மிரட்டத்தெரியும் உமக்கு. நான் ஒருமிராசுதாரர்மகள். எனக்கு இந்த மிரட்டல் பார்த்துப் பார்த்துச் சலித்துப்போனகாட்சி. என்னிடம்காட்டவேண்டாம் உமது வீராவேசத்தை." என்று உறுதிகலந்த குரலிலே, தீப்பொறிபறக்கப்பேசினாள், மதுரவல்லி. மின்சாரத்தால் தாக்குண்டவர்போலானார் மிட்டாதாரர். கோபம் பயத்துக்கு இடமளித்தது. இவள் சாமான்யமானவளல்ல! பயங்காணோம்! பதறக்காணோம்! நடப்பதுநடக்கட்டும் என்ற துணிவுகொண்டவளாக இருக்கிறாள்என்றுதோன்றிற்று. திகிலும் அதிகரித்தது. கடிதத்தைக்காட்டி, "நீதானே இதை எழுதினாய்?" என்றுகேட்டார், "ஆமாம்" என்று சுருக்கமாகப்பதிலளித்தாள் மதுரவல்லி, "ஏன்?" என்று மறுகேள்விகேட்டார் மிராசுதாரர், "உன் மானத்தைக்காப்பாற்ற" என்று கூறிவிட்டு மதுரவல்லிமிட்டாதாரர்,அறைக்கு வெளியே விழுந்தடித்து ஓடும்படி, வேகமாகக் கதவைச்சாத்தினாள். கதவுமோதி, மிட்டதாரர், அறைக்கு வெளியேவிழ, கதவைத்தாளிட்டுக்கொண்டாள், மதுரவல்லி. கண்களிலே உதிரத்தொடங்கிய நீரையும் துடைக்கவில்லை.

விழாமுடிவதற்குள், தனக்குப்பழக்கமான ஒரு உருப்படியைத் தேடிக்கொண்டுபோயிருந்த மிராசுதாரர் மீனாட்சிசுந்தரர், மிட்டாவுக்கு அந்த நேரத்தில் தான்வந்து சேர்ந்தார். மிட்டாமாளிகையிலே ஒரே அமர்க்களமாக இருக்கக்கண்டார். சதிராடவந்தவளுக்கும் மிட்டாதாரருக்கும் சண்டை என்றுமட்டும் இருந்தால், விஷயம் விளங்கிவிட்டிருக்கும். மதுரவல்லிக்கும் மிட்டாதாரருக்கும் சண்டைஎன்றாலும், பொருள் விளங்கும். இந்தச்சண்டையோ, மிட்டாதாரர், மதுரவல்லி, மலர்க்கொடி மூவருக்குள், என்கிறார்கள், இதற்கு அர்த்தமே விளங்கக்காணோம், என்று ஆச்சரியமடைந்தமிராசுதாரர், மிட்டாதாரரிடம் விஷய விளக்கம்கேட்டார். தகப்பனார் வந்தவிஷயம் தெரிந்ததும், மதுரவல்லி, அறையைவிட்டுவெளியே வந்தாள். தகப்பனாரைப்பார்த்து "அப்பா! இனி இங்கே நான் இருக்கமுடியாது" என்று கூறினாள். "உன்னை இங்கே, மானங்கெட்டு வைத்திருக்கஎந்த மடையனும் சம்மதிக்கப்போவதில்லை" என்று மிட்டாதாரர் போர்முரசு கொட்

(9-ம் பக்கம் பார்க்க.)

தொடர் கதை,

★

சௌமியன்.

பார்வதி பி.ஏ;

கதை கற்பனையே, கதையில்வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவனவல்ல.

நந்தி விலகக்கண்டதும், ஆண்டிவேடம் பூண்டிருந்த போலீசார்கள் கொஞ்சம் ஆச்சரியமடைந்தனர். இந்தக்கள்ளன் சாமான்யனல்ல. பெரிய ஜாலவித்தைக்காரன். இவன் மனிதனை மிருகமாக்குவான்! மிருகத்தை மனிதனாக்குவான்! இவனைப்பிடிக்க, இவ்வளவு ஆட்கள் தேவைப்படும் என்று துப்பறியும் பிரமநாயகம் எண்ணியதிலே தவறு இல்லை. இந்தப் பாவி நம்மை என்னென்ன செய்வானோ என்று பயந்தனர். நந்திவிலகியதும், பண்டாரக் கோலத்திலே இருந்த பிரமநாயகம், பயப்படவில்லை, ஆனால், மிக்க ஆவலோடு, நந்தி விலகிய இடத்திலே தெரிந்த சுரங்கவாயிலைக்கூர்ந்து கவனித்தார். உள்ளே ஒரேஇருள். கோயிலின் உள்ளே ஓடோடிச் சென்றார். பார்த்திபன், விக்ரகத்தின் கால்களைப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கக்கண்டு, அடியற்றநெடும் பனைபோல் அவன்முன் வீழ்ந்துகும்பிட்டு,

“அற்புத புருஷரே! ஆண்டவனின் அருமைத்தூதரே! இதுகலிகாலம். இக்காலத்திலே, கடவுள் ஏது, அருள் ஏதுஎன்று கசடர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கண்டால் தெரியும், உமது மகத்துவம். நான் முதலிலே, என்னைப்போல ஒரு சோற்றுச்சாமியார் என்றே தங்களை நினைத்தேன். இப்போது, நந்திவிலகிடக்கண்டேன். என் தவறை உணர்ந்தேன். அபசாரம் செய்த என்னைப் பொருத்தருள வேண்டுகிறேன். உமதுபொன்னடிபோற்றினேன்’; என்று கூறினார். கூறிவிட்டு, விக்ரகத்தின் தாளை வணங்கும் பாவனையாகத் தொடமுயற்சிக்கையில், பார்த்திபன், அவனை ஆசீர்வதிப்பவன்போலத் தலையைத் தடவித்தூக்கி நிறுத்தி, விக்ரகத்தின் பாதங்களை அவன் தொடவொட்டாமல் தடுத்துவிட்டான். இந்தச் சூட்சமத்தைத் துப்பறிபவர் தெரிந்துகொண்டார், என்றாலும் அதை வெளிக்குக் காட்டாமல், பார்த்திபனுடைய மகிமையைக்கண்டு, பரவசமானதாகவேபாசாங்குசெய்தார்.

“சரி! என்னுடைய சீடர்களுடன் இனிப்பூலோக கைலாயம் என்ற புனித புரிக்குப் போகவேண்டும். இங்கே கிடக்கும் பழையகந்தைகளை எண்ணெயில் தோய்த்துத் தீவர்த்தியாக்கிக்கொள். சுரங்கமொன்று தெரியும் நந்திவிலகிய இடத்திலே, அச்சுரங்கத்தினுள்ளேபோனால், சாலோக சாமீப சாரூபப் பலனைத் தரக்கூடிய, பூலோக கைலாயம் போய்ச்சேரலாம். அங்கு சென்றபிறகு, என்னுடைய மற்ற அற்புதங்களைக் காட்டுகிறேன்” என்று பார்த்திபன் கூறிட, பண்டாரங்களுக்கு ஆண்டிவேடத்துப் பறிவோன், குருவின் கட்டளையைக்கூறினான். சிலர் தீவர்த்திகள் பிடித்துக்கொண்டனர். ஒவ்வொருவராக,உள்ளே இறங்கினர். எல்லோரும் இறங்கிக் கொஞ்ச தூரம்சென்றபிறகு பார்த்திபன் இறங்கினான். அவன், இறங்கியதும், சுரங்கவாயிலில், நந்திபழையபடி வந்துநின்றுவிட்டது. தீவர்த்திகளின்ஒளியினால், சுரங்கம் ஒருவாறு தெரிந்தது. சிவநாமபஜனையுடன், ஊர்வலம்போல, ஓராயிரம் ஆண்டிகளும் சென்றனர். வளைந்தும், சிலஇடங்களிலே அகன்றும், வேறு சில இடங்களிலே, குழிகள் நிறம்பியும், மற்றும்சிலஇடங்களிலே, சற்று செங்குத்தாயும் இருந்தது சுரங்கவழி. எவனோ ஒருசிற்றரசன் காலத்திலோ, அல்லதுகாட்டரசன்காலத்திலோ இச்சுரங்கம் அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், இதை எப்படியோ பார்த்திபன் தெரிந்து, தன்னுடைய காரியத்துக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டான், என்பதை பிரமநாயகம்யூகித்துக்கொண்டார். ஆண்டிவேடப்போலீசாருக்குக்கிலியும்தைரியமும்மாறிமாறி வந்தது. என்ன ஆகுமோ? யாதுநேருமோ?என்றகிலி!என்ன ஆவது, நாம் ஆயிரம்பேர் இருக்கிறோமே இவன் என்ன செய்யமுடியும்? பிரமநாயகம், ஆழம் தெரியாமலா காலை நுழைப்பார்! இவனுடைய மாய ஜாலங்களெல்லாம் பிரமநாயகத்திடமா பலிக்கும்? என்ற நம்பிக்கை. சுரங்கவழியாக நெடுந்தூரம் சென்றதும், கொஞ்ச தூரத்திலிருந்து, ஏதோ சத்தம், இரும்பு அடிப்பதுபோல, உரத்தகுரலிலே யாரரோ பேசுவது போலக்கேட்டது. மேலும் கொஞ்சம் தொலைவு சென்றதும், தீநாற்றம்! போலீசாருக்கு நரகலோகநினைவு வரலாயிற்று. இந்தப்பாவி, ஏதாவதொரு பயங்கரமான நரகலோகத்தைத் தயாரித்து வைத்திருக்கிறானோ. பிரமநாயகம், பண்டாரக்கோலத்திலே இருந்தாலும், எப்படியோ அதைத் தெரிந்துகொண்டு, நாமும் ஆண்டிகளல்ல, என்பதையும் அறிந்துகொண்டு, எல்லோரையும் ஏக காலத்திலே அழித்துவிட இந்தப் பயங்கரமான பாதையிலே புகவைத்தானோ. சுரங்கத்திலே சுடுநாற்றமடிக்கிறது, விதவிதமான சத்தம் கேட்கிறது, என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, நெருப்புக்குழிகளிலே தள்ளிவிடுவானோ? நீர்நாய்களை ஏவிக்கடிக்கச் செய்வானோ? என்னென்ன இம்சைகள் நடக்குமோதெரியவில்லையே, முடிச்சவிழ்ப்பவனையும், கள்ளச்சாவிக்காரனையும், கன்னத்திலே இரண்டுஅறை கொடுத்து அடக்கிவிடுவது நமது பழக்கம். கன்னம் வைக்கிற கள்ளனை, முதுகுத்தோல் உரிய அடிகொடுத்து அடக்கிவிட்டிருக்கிறோம். ஊர் போக்கிரிகளின் முட்டிகளைத்தட்டி அவர்களை மூலையில் உட்காரவைத்து விடுவது நமக்குத்தெரியும். இவன் அப்படிப்பட்டவனாக இல்லையே, என்று பயந்தனர். இவ்வண்ணம் பயத்தோடு நடந்துசென்றவர்களை மேலும் கிலி கொள்ளச்செய்வதுபோல, ஒரு சம்பவம் நேரிட்டது. பலவிதமான சத்தங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது, திடீரென்று நின்றுவிட்டது. ஒரே அமைதி. அந்த அமைதியைக்கண்டு, ஆச்சரியமடைந்த ஆண்டிக்கூட்டம் அச்சங்கொள்ளும்படி, சுரங்கவழியிலே, திடீர் திடீர் என்று, பல உருவங்கள் தோன்றலாயின, ஒவ்வோர் உருவத்தின் கையிலும், ஈட்டியும் வேலும்,மின்னிக்கொண்டிருந்தன. பாதையின் அடியிலே படுத்துக்கொண்டிருந்த உருவங்கள், காலடிச் சத்தம்கேட்டதும், மின்சார வேகத்தில், எழுந்துநின்ற காட்சி, தைரியசாலியைக் கோழையாக்கக்கூடியதாக இருந்தது. பாதையை அந்தஉருவங்கள் அடைத்துக்கொண்டு, இவ்வளவுதூரம்மட்டுமே வரலாம்மேற்கொண்டு வரக்கூடாது அனுமதிஇல்லை, என்று கூறுவதுபோலிருந்தது, அக்காட்சி. உருவங்கள் வாய்திறந்து ஏதும்பேசவில்லை. இதுகண்ட ஆண்டிக்கூட்டம் அலறிற்று. பார்த்திபன் பெருங்குரலிலே சிரித்துவிட்டு, அக்கூட்டத்துக்குமுன்னால்சென்றான். ஊர்வலத்திற்குத் தலைமைதாங்கிநடத்திச்செல்பவன்போலநின்றுகொண்டு, “பயப்படாதீர்கள் இவை பதுமைகள்! பாவிகளை மட்டுமே இவை, பாதையிலேவழிமறிக்கும்!” என்றுகூறிவிட்டு ஒருசிறுகுழலெடுத்துஊதினான். அந்தச் சத்தம்கேட்டதும், எவ்வளவு வேகமாகப் பதுமைகள்தோன்றினவோ, அதேவேகத்திலே, மறைந்தன, பாதை பழயபடி காணப்பட்டது. பதுமைகள்மறைந்தும், பண்டாரக்கூட்டத்துக்கு பயம்மறையவில்லை. அச்சத்தோடுதான்நடக்கலாயினர். நடக்கும்போதுதான்தெரிந்தது, எந்தப் பதுமைகள் திடீலென எழுந்துநின்று, மறைந்தனவோ, அதேபதுமைகளே, பாதையிலேபடுத்துக்கிடந்தன, படிக்கட்டுகள்போல! அவைகளின்மீது கால்வைத்துநடக்கும்போது, திடீலென, மீண்டும் அவைஎழுந்துநின்றால் தங்கள் கதியாதாகும்என்பதை நினைக்கும்போது ஊர்வலக்காரரின் உள்ளம் குலுங்கிற்று-பயத்தால். பார்த்திபன் கைதேர்ந்தப

(7-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு.

காஞ்சி 28—1—45 ஞாயிறு

மூடுபனி

மாநிலமெங்கும் மறுமலர்ச்சி காண்கிறோம், அடிமைத்தளைகள் அற்றுவீழ்கின்றன, ஆனால் இந்து இந்தியா சூத்திர வருணத்தை மாத்திரம் முதலைப்பிடியாகக்கொண்டிருக்கிறது. பார்ப்பனீயமே! சூத்திரர்கள் இதற்காக, உனக்கு நன்றிசெலுத்துகின்றனர். தனது நேரத்தையும் நினைப்பையும், செல்வத்தையும், பார்ப்பனீயப்பாதுகாப்புக்காகச் செலவிடும், பேர்வழிகளைக்கண்டு கொள்ளமுடிகிறது. அதுபயனளிக்கும்! மதத்தின் பெயரால், இந்தியாவின் சொந்தக்கார இனத்தின், கலையும் நாகரிகமும் எவ்வளவு தந்திரமாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டது! நாட்டுச்சொந்தக்காரருக்குச் சூத்திரன் என்ற இழிவுப்பட்டம் சூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பலஜாதி, குலம்என்று பிரிக்கப்பட்டுச்சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டுப்போயினர். அவர்களை இன்று ஒன்றுதிரட்டி ஒற்றுமையைஉண்டாக்கவும் முடியாத அளவு, அவர்களுக்குள் பிளவுகள் உண்டாகிவிட்டன. நாட்டிலே அவர்களுக்கு உரிமையாக இருந்த உயர்இடம் பறிக்கப்பட்டுவிட்டது. அவர்களுக்கு இன்று அரசியல் அதிகாரம் இல்லை! கூலியும்இல்லாத அடிமைகளாயினர்! சூத்திரனும் பெண்களும்படிக்கக்கூடாது என்றஉயர் ஜாதிக் கோட்பாட்டின்படி, சூத்திரர்கள் வேண்டுமென்றே தற்குறிகளாக வைக்கப்பட்டுவிட்டனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பயனாகக் கொஞ்சம்கல்விஅவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

உடன் பிறந்தோரே! உங்கள்உரிமைகளுக்காகப் போரிடமுனைந்தெழுங்கள். உங்கள் அரசியல் அதிகாரத்தைப்பெறமுயற்சி செய்யுங்கள். இந்தியாவிலே நீங்கள் 15 கோடி பேர் இருக்கின்றீர்.

அஹிர்
கத்ரியா
துரியா
தெலி
தம்போலி
பாரி
பர்ஹாய்
லோஹார்
கஹார்
சோனார்
தார்ஜிஸ்
லோதாஸ்
பார்ஸ்
கல்வார்ஸ்
குர்மி
கச்சி
முராய்
கும்ஹார்
நாய்ஸ்
புர்ஜிஸ்
ஹால்வாய்
தாடோரா
முல்ஹாஸ்
கோரியாஸ்
கோயிரிஸ்
மாலிஸ்
சாக்ஸ்

எனும் இன்னோரன்ன பல வகுப்பினர், அதாவது, பிரம்ம, க்ஷத்திரிய வைசிய வகுப்பினர் நீங்கலாக, சூத்திரர் என்ற பட்டியிலே, சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் 15 கோடி மக்கள், உரிமைப் போர் நடத்தவேண்டிய காலம் பிறந்திருக்கிறது. இன்றுநமது நிலைமைமிகமோசமாகிவிட்டது. உயர் ஜாதி இந்துக்களென்போர் நமது உரிமைகளைப்பறித்துக் கொண்டனர். நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கினையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டனர். பில்லைச்சேவகன் வேலை முதற்கொண்டு உயர்தர அதிகாரி வேலைவரையிலே, உயர் ஜாதி இந்துக்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டனர். செல்வம், செல்வாக்கு, பதவி, அதிகாரம், அந்தஸ்து, மிட்டா மிராசு முதலிய சகல சம்பத்தும், அவர்களிடம் இருக்கிறது. இந்த ஏகபோக மிராசு பாத்யதையை எதிர்த்து யாராவது ஒரு வார்த்தை பேசினால் போதும், அவனைத்தேசத்துரோகி, பேதமூட்டுபவன், வகுப்புவாதி என்றெல்லாம் தூற்றித்துரத்திவிடுவார்கள்! ஆகவே, நாம், கட்டுப்பாடாகக் கிளர்ச்சி செய்து இழந்த உரிமைகளை மீண்டும் பெற்றுத்தீரவேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்போரின் தனிக்கிளர்ச்சி வலுவடைந்துவிட்டது. அதன் பலனாக, விரைவிலே, தீண்டாமை என்னும் அடிமைத்தனம் அடியோடு ஒழியும். நாமும் நமது உரிமைகளைப் பெற, ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு பணி புரிய வேண்டும்''

சென்ற திங்கள்கான்பூரில் அகில இந்திய, இந்து பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் மாநாடு நடைபெற்றது. அதன் அவசியத்தை விளக்கி, வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையின் சாரம் மேலே தொகுத்துத் தீட்டியிருப்பது. வடஇந்தியாவிலே, இங்குஇருப்பதுபோலவே, பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் இருப்பதும், அவர்கள் இதுபோது உரிமைப்போர் துவக்க ஊக்கம் பெறுவதும், பொதுவாக நாட்டிலே இன்று எங்கும் காணப்படும் விடுதலை ஆர்வத்தின் விளைவு என்போம்.

நாற்பது கோடிமக்களை ஒரு சிறு தீவுக்காரன் ஆளுகிறான் என்பது எங்ஙனம் சுயமரியாதைக்குப் பங்கம் என்ற சொரணை பிறந்ததோ, அதுபோலவே, நாட்டுச் சொந்தக்காரர்களை, பாடுபடும் பண்பினரை, பிறரை வஞ்சிக்கும் நெறியை மதம் என்று கூறிக்கொண்டு விதைக்காது அறுத்தெடுக்கும் வேதியக் கூட்டம் ஆள்வது, விசித்திரமானதாகத் தோன்றுவதும், அந்த வெட்கங்கெட்ட நிலைமையை நீக்கித்தீரவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி பொங்குவதும், அதன்பயனாக எங்கும், போர்வாடை வீசுவதும், காலவேகத்தின் பயன். இதனை அடக்க நினைப்பவர், அறிவைத்துணைகொள்ள மறுக்கும் ஆணவக்காரர்.

இந்துமகாசபை அடிக்கடி இரைச்சலிடுகிறது, முஸ்லீம்களுக்குஇடமளிக்கக்கூடாது, இந்து ஆட்சியை நிலைநாட்டவேண்டும், இந்தியா இந்துக்களுக்குச்சொந்தம், இந்துக்களே நாட்டிலே பெரும்பான்மையினர் என்று. அந்தப் "பெரும்பான்மை"யின் புரட்டு, அதிக காலத்துக்கு நிற்காது. இதோ பதினைந்து கோடிமக்கள், தங்களுக்கு "இந்து ஆட்சி" அளித்திருக்கும் இழிநிலைமையின் போக்கை விளக்கி, வீறுகொண்டு எழுந்துள்ளனர். இந்துக்கள் மாளிகைகளிலே வாழ்ந்து, மன்னர்பிரான் சர்க்காரிலே இடம்பெற்றுவிட்டதால், இந்தக் கொடுமையைச் செய்து; கேள்விபற்று, ஏகபோக மிராசு பாத்யதை செலுத்திக் கொண்டு, வாழமுடிகிறது. பத்திரிகைகளைக்கொண்டு; தங்கள் கொடுமை வெளியேதெரிய ஒட்டாமல் தடுத்துவிடுவதுடன், இந்துக்களிடையே பேதமோ பிளவோ கிடையாது என்றும், நாட்டிலே உள்ள

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

பார்வதி பி. ஏ;

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

டன், என்பதுதெரிந்துஜாக்ரதையாகவே நடந்துவந்த பிரமநாயகம், பதுமைக் காட்சியைக்கண்டபிறகு, பார்த்திபன், சகலதந்திரங்களையும், தெரிந்துநடந்திருக்கிறான், பலமான முன்னேற்பாடுகளோடு திட்டத்தைவைத்திருக்கிறான், ஆகவே. மேலும் ஜாக்ரதையாக இவன் விஷயத்திலே நடந்துகொள்ளவேண்டுமேதவிர, ஆயிரம்பேரிருக்கஅச்சமென்ன என்று அசட்டையாகஇருக்கக்கூடாது. நாம் சிறிதளவுதவறினால், பார்த்திபன் தப்பித்துக்கொள்வதுமட்டுமல்ல, குமார்பிடிபடமாட்டான் என்பதுமட்டுமல்ல, சதியாலோசனைமர்மம்கண்டுபிடிக்கமுடியாததாகிவிடும் என்பதுமட்டுமல்ல, ஆயிரம் போலீஸ் வீரர்கள் அனியாயமாகச் சாகநேரிடும், என்பதைஉணர்ந்தார். பாதையிலே, கிளம்பியகாலடிச்சத்தத்தைக் கேட்டுச், சுரங்கத்திலேஇருப்பவன், குமாரோ, வேறுயாரோ, ஏதோ ஓர் விசையைத்திருக, அந்த விசையினால் இயங்கும்படி அமைக்கப்பட்ட பதுமைகள், பாதையிலே அதுவரை படிக்கற்களாக இருந்தவைகள், எழுந்துநின்றன, இதுதான் சூட்சமமேயொழிய, மந்திர சக்தியுமில்லை, மகத்துவமும்இல்லை, என்பதுபிரமநாயகத்துக்குத்தெரிந்தது. என்றாலும் எப்படிப்பட்ட தந்திரக்காரனுடன் தன்மூளைபோட்டியிடவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் இச்சம்பவம் உணர்த்திற்று. முன்பிருந்ததைவிட,அதிக ஜாக்ரதையுள்ளவரானார் பிரமநாயகம்.

ஒரு பெரியகதவு தானாகத்திறந்தது. உள்ளே ஊர்வலம்நுழைந்தது. சில நூறு பேர் அங்கு, பலவிதமானவேலைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தனர், ஒருபுறத்திலே பட்டறை! மற்றோர்புறத்திலே உலைக் கூடம்! வேறோர்இடத்திலேமரச்சாமான்கள், இன்னுமோர்பக்கத்திலே விதவிதமான ஆயுதக்குவியல்கள், ஒருதொழிற்சாலையைக்கண்டனர், நந்திதேவன்காட்டியசுரங்கத்துள். ஆச்சரியமடைந்தனர். ஆயிரம்ஆட்களும், உள்ளேவந்துசேர்ந்தபிறகு, கதவுதானாகமூடிக்கொண்டது.

"பூலோககைலாயம்! இதுதான் நான் சிருஷ்டித்த பூலோககைலாயம்," என்று கூவினான்பார்த்திபன், பெருங்குரலிலே, "இந்தக்கைலாயத்திலே மான் இல்லை ஆனால் மழுஇருக்கிறது, முப்புரம்மட்டுமல்ல, எப்புரமும் எரிக்கவல்ல, சிவனார் கூட்டம் இங்குண்டு, இனிநீங்கள் அந்தச் சிவனார் கூட்டத்தவராகிவிட்டீர்கள்" என்றுகூறினான்.

"எங்கே குமார்?" என்றுகேட்டான், வேலைசெய்துகொண்டிருந்த ஒருவனை நோக்கி. அவன் ஓடினான் குமாரை அழைத்துவர. ஆயிரம்ஆட்களையும், சிறு சிறுபிரிவுகளாக்கி, அமரச்செய்தான். பிரமநாயகம் பார்த்திபன்பக்கத்திலே, கைகட்டி வாய் பொத்திநின்றிருந்தார், பார்த்திபன், சுறுசுறுப்புடன், இங்குமங்கும்சென்று, வேலைசெய்பவர்களிடம் பேசுவதும்,உத்திரவுகள்பிறப்பிப்பதுமாக இருந்தான், சிலநிமிஷங்களிலே, இராணுவஉடையிலே ஒருவாலிபன்வந்துநின்றான், பார்த்திபன்எதிரில். ஆண்டவன் எதிரிலே பக்தன்நிற்பதுபோலிருந்தது, வாலிபன்பார்த்திபனிடம்நின்றதன்மை.

"குமார்," என்று கூறிக்கொண்டே அந்த வாலிபனைத்தழுவிக்கொண்டான் பார்த்திபன். குமாரின் கண்களிலே நீர் தளும்பிற்று.

"இவ்வளவுகாலம்......இந்த இருட்டு உலகில்..........." என்று விம்மினான்.

"வீரக்கோட்டத்திலே நின்றுவிம்மிடுபவன் கோழை! குமார்! நான் உன்னை அடிக்கடி வந்து பார்க்கமுடியவில்லை. வெளியேஉள்ள வெறிஉலகிலே வேலை அதிகமாக இருந்தது. இருந்தாலும் என் அம்புகள்........" என்றான்.

"ஆம் அம்புகள் கிடைத்தன அவைகளிலே கண்டபடியே இங்கு காரியத்தை என்னால் கூடுமானவரையிலே செய்துவைத்திருக்கிறேன்" என்றுகுமார்கூறிட, பார்த்திபன், அவன்முதுகைத் தட்டிக்கொடுத்து, "உணர்ச்சியே உருவாகவந்தவனல்லவா நீ. உன் இலட்சியஉலகு, தோன்றப்போகிறது. நீபட்டபாடு வீணாகாது. என்திட்டமும் பாழாகாது. முட்டாள்கள்சிலர் என்னை முறியடிக்கமுயன்றனர். தெரியுமா உனக்கு, சிறையிலே கூடத்தள்ளினர். உனக்குத்தான் வெளிஉலகத்தொடர்பேஇல்லையே. உனக்கெப்படித்தெரியும்......" என்றுகூறிவிட்டு, ஆயிரம்பேரைக்காட்டி இவர்களுக்குஉணவும், உடையும் அளிக்க ஏற்பாடுசெய்!" என்று உத்திரவு பிறப்பித்தான்,

"உணவுக்குக்குறைவில்லை. நீங்கள்போனமாதம் கோயிலிலே குவித்த மூட்டைகள், இன்னமோர் ஆயிரம்பேருக்கும்உணவாகும்" என்று களிப்புடன் கூறினான் குமார்.

"ஒருபெரிய பாசறை, போர்க்கழகமல்லவா இங்கே ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள்" என்று பிரமநாயகம், ஆச்சரியப்பட்டார். பார்த்திபன்,குமாரைநோக்கி, "சரிபோய், அவ்வீரர்களை அழைத்துவா. இந்தவீரர்களைக் காணட்டும்" என்றுகூறினான். குமார் விரைந்துசென்றான். அவன் திரும்புவதற்குள், பார்த்திபன், பிரமநாயகத்தை நோக்கி, "ஆண்டி! என் கைலாயத்துக்குள் பிரவேசித்துவிட்டதால், இனிஉண்மையை உரைக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன். இங்கே நீங்கள் காண்பது, சாதாரணமான சன்யாசிமடமல்ல. இதுவீரர்கள் கோயில். போர்தான் இங்கு பூஜை! துப்பாக்கியும் வெடிகுண்டும்இங்கு தேவனுக்குநைவேத்தியச்சாமான்கள். இந்தக்கோயிலின் நிர்மாணகர்த்தா, மூலபுருஷனை இனித்தெரிசிக்கப்போகிறீர்கள், நான் இதற்கு உற்சவமூர்த்தி. குமார் இக்கோயிலின் பிரதமபூஜாரி. நீங்கள் இனி இக்கோயிலுக்குத்திருப்பணி செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இதுஎன்உபதேசம். உபதேசம் இங்கு உத்திரவாக இருக்கும்" என்றுகூறிச்சிரித்தான். பயத்தால் பாதிஉயிர்போய்விட்டது, ஆண்டிக்கோலங்கொண்டிருந்த போலீசாருக்கு. பிரமநாயகத்தாலும், தலையை அசைக்கமுடிந்ததே தவிரப்பேசமுடியவில்லை. அச்சத்தைவிட அவருக்கு ஆச்சரியம் அதிகமாக இருந்தது. அது நாவைஅடக்கிவிட்டது. குமாரும் மற்றொருவனும்—கொஞ்சம் குள்ளமாக ஒருவன்—வந்துசேர்ந்தனர். அவனைக்கண்டதும், பார்த்திபன் சற்று மரியாதையுடன் நடக்கலானான். வந்தவனைக்கண்டதும், பிரமநாயகத்துக்கு, அவருடைய வாழ்க்கையிலே என்றுமேஏற்பட்டிராத ஆச்சரியம்உண்டாயிற்று. வந்தவன் ஒரு ஜப்பானியன்!

(தொடரும்)

——:o:——

திருமண அழைப்பு.

அன்புடையீர்!

நிகழும் தைத்திங்கள் 20உ (2–2–'45) வெள்ளிக்கிழமை காலை 10-மணிக்கு,

தோழர்

ஞானசம்பந்தனுக்கும்

——

தோழியர்

சுசீலாபாய்க்கும்

சென்னை திருவொற்றியூர் நகரத்தார் சத்திரத்தில் முன்நாள் மந்திரி தோழர் S. ராமநாதன், M. A; B. L; அவர்கள் தலைமையில் திருமணமும், அன்றுமாலை சிதம்பரம் ஜெயராம் பார்ட்டியாரின் இசை விருந்தும் நடைபெறும்.

V. N. கண்ணப்பர்.

அறிவிப்பு.

அகில இந்திய ரேடியோநிலையங்களில் மருத்துவகுலமக்களுக்குவசதிகள்செய்து கொடுப்பதாய்ச் செய்திகிடைத்திருக்கிறபடியால் டை சமூகத்திலுள்ள இசைப் புலவர்கள் சென்னை திருச்சிரேடியோ நிலையங்களுக்கும் கீழ்க்கண்ட விலாசத்துக்கும் எழுதும்படிகோரப்படுகிறது.

வி. பெருமாள், இ. மாணிக்கம்,
காரியதரிசிகள்.

மாகாணமருத்துவச்சங்கம்
மணச்சநல்லூர்—திருச்சி.

மூடுபனி

6-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

பிரச்சினை இந்து-முஸ்லீம் என்பதேயன்றி, இந்துக்களுக்குள் ஒரு பிரச்னையும் கிடையாது என்றும், கூறி, மக்களையும் நம்பவைத்து, சர்க்காரையும் ஏய்த்துவிட முடிகிறது. பணம் பாதாளம்வரை பாய்கிறது என்பது பழமொழி. இப்போது பணத்தைக்கொண்டு பரப்பப்படும் புரட்டு, பார்லிமெண்ட் வரையிலே பாய்கிறது என்று புது மொழிபுகலலாம். அந்த நிலையிலே இந்து மகா சபையினர், இலண்டன், நியூயார்க், எனும் இடங்களிலே கிளை அமைப்புகள் ஏற்படுத்தத் தீர்மானித்தனராம். அகில முழுதும் தமது அப்த்தத்தைப்பரப்பினாலும், இன்று இல்லாவிட்டாலும் ஓர்நாள், உண்மை வெளிவந்தேதீரும்.

எவ்வளவோ கனமான, பிரச்சார மூடுபனிஇருந்துங்கூட, க்கான்பூர் மாநாடு நடத்தவேண்டிய அளவு,ஆர்வம்பிறந்துவிட்டது. அதுமட்டுமா! சென்ற கிழமை இந்து மகா சபையினர் நடத்திய சங்கராந்தி பண்டிகை தினக்கூட்டத்திலே, 'தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்" நுழைந்து, "நாங்கள் இந்துக்கள் அல்ல! ஆகவே இந்துப்பண்டிகையான சங்கராந்தியைக் கொண்டாடமாட்டோம்நாங்கள் ஓர் தனி இனம்" என்று கூறினாராம். ஆகவே புயல் ஆரம்பமாகிவிட்டது, ஆனால் அமைதியை நிலைநாட்ட ஆங்கில சர்க்கார் இருக்கிறஒரே காரணத்தால் தண்டிக்கப்படவேண்டிய தருக்கர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள்! தப்பித்துக்கொண்டது போதாதென்று மீண்டும்தங்கள்ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தவும் வேலை செய்கின்றனர்.இன்று நாட்டிலே நானாபாகங்களிலும்தோன்றியுள்ள எழுச்சி, இந்து மதம் எனும் மூடுபனியைச் சிதறடிக்கும் என்பதையே காட்டுகிறது. நாட்டு வாலிபர்கள்மட்டும், இந்த எழுச்சியைப்பரப்ப உதவி செய்வார்களானால், மூடுபனியை மிக விரைவிலே சிதறடித்துவிடமுடியும். அப்போது சுதந்தரச்சூரியன் உதிப்பதைக்காணலாம், அந்த ஒளியினால், பலகோடிமக்களின் பிணிபோகும், புது வாழ்வு பிறக்கும், புதுயுகம் எழுக மாதோ! என்ற கவிவாக்கு, நிஜமாகும்!!

——:(o):——

புது மொழிகள்

10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

டில் சட்டமூலமாக நாட்டியும், நாட்டினைப்பல்வகையிலும் பின்னேற்றமடையவுமாகச் செய்யலாயினர்.

புலவர்,
[இ. கோவிந்தசாமியார், கரந்தை.]

"விதி என்பது ஆரியர் கொள்கையே ஆகும். அதனோடு கர்மம் என்னும்கொள்கையும் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காலம், விதி, அதிருஷ்டம் என்னும் பல பெயர்களும் அதற்கு உண்டு. நமது மூடநம்பிக்கைகள் இவற்றால் பிறந்தவைகளேயாகும். நமது மக்களிடையே பரவியுள்ள மதம் விக்ரக ஆராதனையில் நம்மை ஈடுபடுத்தியது. அதைவிட மிகுதியாகப் புரோகிதவழிபாட்டில்ஈடுபடுத்தியுள்ளது.

பேராசிரியர்,
திருவேங்கிடசாமி

புல்லுருவியைப்போன்ற தண்டச்சோற்றுராமன்களாக ஓர் கூட்டத்தாரைக் கொழுக்கக் கொழுக்கத் தீனி போட்டு வளர்ப்பதற்கும், அர்த்தமற்ற சடங்குகள், உற்சவங்கள், யாத்திரைகள், முதலியவைகளுக்காக நூற்று லட்சக்கணக்கான மக்கள் தாங்கள் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த பொருள்களையெல்லாம் வீணாகச் செலவழிப்பதற்கும் ஆக உள்ள மூட நம்பிக்கையும் அறியாமையும் தானா தெய்வபக்தி, பழங்காலத்துப் பெருமை!

இந்தியாவை ஒரு அடிகூட முன்னேறவிடாமல் தடுப்பதான, இந்தியா முழுவதும் இக்கபடப் பிராமண சந்நியாசிகள் —போதகர்கள் மதத்திற்கே விரோதமாகப் போதித்துவரும் குருட்டு நம்பிக்கையும் மூடப்பிடிவாதமும்தானா உண்மையான உற்சாகத்தை மக்களுக்கு ஊட்டக் கூடியது!!

சி. எல். டி. அவாயின்.

"ஆரியதர்மத்தைப்பற்றியும் கீழ்நாட்டுக்கலைப்பண்பைப்பற்றியும் ஓயாமல் கீர்த்தனங்கள்பாடும் துதிபாடகர்கள், கிராமாந்திரங்களில் சென்று அங்குள்ள பணக்காரர்களின் மனதில் கலைப்பண்பின் மணம் சிறிதாவது எஞ்சியிருக்கிறதா என்பதைப்பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பணக்காரர்கள் தெய்வத்துக்குப் பயப்படுவதில்லை! தெய்வதூதனுக்குப்பயப்படுகிறார்கள்!!

காண்டேர்கார்,

நம்முடைய தற்கால் சமூக அமைப்பு நியாயமற்றதாயிருக்கிறது. நம்முடைய சமூகத்தில் பணக்காரர்களாயிருப்பவர்கள் அதிகபணத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டேயிருக்கின்றனர். இதன்பயனாய்ஏழைகள் அதிக வறுமைப்பட்டு வாடுகின்றனர். இந்தச் சமூகக் கொடுமை அடியோடு மாறி விடவேண்டும்.

இந்த ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் தோழர் வெங்கடேசப்பெருமாளும் ஒரு ஜமீன்தாரரேயாவர். நூற்றுக்கணக்கானஏழை மக்களின் இரத்தத்தை இவர் உறிஞ்சி வருகிறார். நேர்த்திக்கடன் செய்பவர்களும், இந்தியாவின் பல பாகங்களிலிருந்து யாத்ரீகர்களும், தினம் ஆயிரக்கணக்காகத் திருப்பதிக்குவந்துகொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள் வருஷா வருஷம் தோழர் வெங்கடேஸ்வரப்பெருமாளுக்கு முட்டாள்தனமாகப் பதினாறு லட்ச ரூபாய்கள் வீதம் செலவு செய்கின்றனர். எனக்கு இத்தகைய கடவுள்மீது சிறிதேனும் நம்பிக்கையேயில்லை. நீங்கள் தோழர் வெங்கடேஸ்வரர்மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறீர்களா? அப்படியானால், அவருடைய ஆட்சியின்கீழ் சரியான நியாயம்வழங்கப்படுகிறதா? அவர் மீது நான் நம்பிக்கைவைப்பதற்கு மறுக்கிறேன். இந்நாட்டிலே ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். முதலாவது அவர்களுக்குஉதவி செய்யவேண்டும். என்னுடைய கொள்கைப்படி, சுயராஜ்யம் என்றால் அபேதவாதந்தான்.

N. G. ரங்கா.

——:(o):——

பம்பாய்.

15—1—45 இந்நகர் திராவிடர் நூல் நிலையத்தின் சார்பாகத்தோழர் இளங்கோவடிகள் தலைமையில் தமிழ்த் திருநாளைப்பற்றியும் பெரியார் அவர்களின்பெருந்தொண்டைப்பற்றியும் நீண்ட நேரம் பேசினர்.

தவுட்டுப்பாளையம்.

13—1—45 இவ்வூர்த்திராவிடர் கழகத்தின் ஆதரவில் புரட்சிக்கவி தோழர் பாரதிதாசன் தலைமையில் பொங்கற்பொதுக்கூட்டம் சிறப்புடன் நடந்தது.

கோயமுத்தூர்.

14—1—45 இவ்வூர் அகம்படியவாலிப சங்கத்தின் ஆதரவில் நடந்தகூட்டத்தில் பொங்கல்விழாவைப்பற்றித் தோழர் J. S. கண்ணப்பர் விளக்கமாகப் பேசினார்.

இருகூர்.

14—1—45ல் இவ்வூர்த்திராவிடர்கழகத்தின் சார்பாகத்தோழர் J. S. கண்ணப்பர் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில்பலதோழர்கள் திராவிடர்கடமை என்பதுபற்றிப் பேசினர்.

ஒடாக்கநல்லூர்.

16-1-45ல் இவ்வூர்த்திராவிடர்க்கழகத்தின் ஆதரவில் தோழர் முருகேசன் தலைமையில் "தமிழர் திருநாள் கொண்டாடப்பட்டதுடன்தோழர் C.D நாயகம் அவர்கள் மறைவுபற்றி ஒரு அனுதாபத் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

காமக்குரங்கு

4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

டினார். மிராசுதாரர் வாய்வீச்சு ஆரம்பித்தார், "நாக்கை அடக்கிப்பேசவேண்டும், நான் கோபக்காரனல்ல! ஆனால் கோபம் வந்துவிட்டதோ பிறகு நான் மனிதனல்ல" என்றார் மிராசுதாரர். மகள்பக்கம் சேராமல் இருப்பாரா தகப்பனார். "ஊர் சிரிக்கும் உன்பெண் யோக்யதைதெரிந்தால், இந்தக்கடிதத்தைப்பார்" என்று கூறிக் கடிதத்தைக் கொடுத்தார், மிராசுதாரிடம் மிட்டாதாரர். கடிதத்தைப்படித்துவிட்டுக், கொஞ்சம்பதறி, மகளைப்பார்த்து "நீயா இதுபோல எழுதினாய்? யாருக்கு?" என்று கேட்டார் மிராசுதாரர். வேதாந்தாச்சாரி அதேசமயத்தில் மலர்க்கொடியைப்பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு வந்தார், களத்துக்கு.

"இவளுக்குத்தான்" என்று மதுரவல்லி பதிலளித்தாள் நிதானமாக.

"சதிர் ஆடினவள்தானே!" என்று கேட்டார் மிராசுதாரர், குழம்பிக்கொண்டே.

''ஆமாம் அப்பா! சதிராடிய இவளை நடுநிசியிலே இந்த யோக்யர் சரசமாட அழைத்தார். இவள் என் அறைக்கு ஓடி வந்துவிட்டாள்' என்று கூறினாள் மதுரவல்லி.

மிட்டாதாரரை மிராசுதாரர் முறைத்துப்பார்த்தார், "இது யோக்யதையா?" என்று கேட்பதற்குப்பதிலாக.

"இவள் தங்கமானவள். வேடிக்கைக்காரி. இரவு முழுவதும் என்னிடம்தமாஷாகப்பேசிக்கொண்டிருந்தாள். வெளியேபோய் இவருடைய யோக்யதையைச் சொல்லிவிட்டால், மானம்போகுமேஎன்பதற்காக, நான் கடிதம் கொடுத்தனுப்பினேன்" என்று மதுரவல்லி கூறினாள். மறுபடியும் மிராசுதாரர் மிட்டாதாரரை முறைத்துப்பார்த்தார், 'உன்னுடையமானத்தைக்காப்பாற்றத்தானே என் மகள் முயன்றாள், இதற்கு அவள்மீது கோபிக்கிறாயே, முட்டாளே" என்று பார்வை பேசிற்று.

"இரவெல்லாம் அவளுடன் என்ன பேசிக்கொண்டிருந்தாய் நீ" என்று மிட்டாதாரர் மலர்க்கொடியைக்கேட்டார், அவள், புன்னகையுடன், "பலவிஷயங்கள் பேசினோம். உன்னைப்பற்றி, உலகத்தைப்பற்றி, கிழவனுக்குக் குமரி வாழ்க்கைப்படுகிற வேதனையைப்பற்றி, பல விஷயம் பேசினோம். மிட்டாதாரரே! எனக்கும் நேற்றிரவுதான் ஆனந்த இரவு! அவளுக்கும் இன்ப இரவு அது ஒன்றுதான்! மீண்டும் எங்கள் இருவருக்கும் அந்த இன்பஇரவு கிடைக்காது" என்று மலர்க்கொடி கூறினாள். குரலிலே சோகம்கப்பிக்கொண்டிருந்தது. புதுமையாகவுமிருந்தது, மதுரவல்லியின் செவிக்கு.

-"இதற்கு ஏன் இவ்வளவு பிரமாதப்படுத்துகிறீர்?" என்று மிட்டாதாரரை மிராசுதாரர் கேட்டார். மிட்டாதாரர், வேதாந்தத்தையும், மலர்க்கொடியையும் மாறி மாறிப்பார்த்தார் மிரட்சியுடன். விளக்கம் ஏதும் கூறவில்லை. மிராசுதாரருக்குக் கோபம் அதிகரித்தது.

"வயது ஆயிற்று, இவ்வளவு. கிளிபோல எனக்கு ஒரே மகள், உனக்குக் கொடுத்தேன். நீ சதிராட வந்தவளைச் சரசமாட அழைத்தாய். அவளுக்கு உன் கிழச்சேட்டை பிடிக்கவில்லை. அவளைச் சமாதானப்படுத்தினாள்என்மகள். அதற்கு அவள்மேல்பாய்கிறாய் நாய்போல. உனக்குமனைவி ஒருகேடா?" என்று மாளிகை அதிரும்படி கூறினார். தன் மிராசு ஆட்களை அழைத்தார். இரட்டை வண்டிகள் தயாராயின!

வேதாந்தமும் மிட்டாதாரரும் குசுகுசுவென்று பேசலாயினர்.

"எப்படி விஷயத்தைச் சொல்வது?"

"சொன்னால் நமக்குத்தானே மானக்குறைவு."

"சொல்லாவிட்டால், மிராசுதாரர்கோபம்அடங்காதே."

"சொல்லிவிட்டால், நம்மைப் பற்றி என்னநினைப்பார்"

"கோபித்துக்கொண்டு பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறாரே. பிறகு அனுப்பாவிட்டால் என்னசெய்வது?"

"கோபம்குறைந்தபிறகு அனுப்புவார் என்று சும்மாஇருந்துவிடுவோமா இப்போது."

'நாம் சும்மாஇருந்துவிட்டால், விஷயம் அவனாலேயே தெரிந்துவிட்டால்"

இவ்விதம், வேதாந்தமும், மிட்டாதாரரும் மந்திராலோசனைநடத்திக்கொண்டிருக்கும்போதே, மிராசுதாரர், பிரயாணத்துக்குத்தயாராகிவிட்டார். மதுரவல்லி ஒருவண்டியிலேஅமர்ந்துகொண்டு, மலர்க்கொடியையும்கூடவரும்படி அழைத்தாள். மிட்டாதாரர், கலங்கினார். மிராசுதாரரிடம் ஓடினார், "நான்பிறகு சொல்கிறேன்! தயவுசெய்யுங்கள்! உங்கள் காலில் விழுகிறேன். பெண்ணைவேண்டுமானால்அழைத்துக்கொண்டு போங்கள், இந்த மலர்க்கொடியை மட்டும்கூட அழைத்துச்செல்லாதீர்கள். என்பேச்சை இந்த ஒருவிஷயத்திலே கேளுங்கள்," என்று கெஞ்சினார்.

"பைத்யக்காரன் நீ! உன்பேச்சும்பார்வையும் நடத்தையும்எனக்குத்துளிகூடப் பிடிக்கவில்லை. மலர்க்கொடி சம்மதித்தால், நீமகாராஜனாக இருந்துக்கொள்" என்று மிராசுதாரர்கூறினார், இவ்வளவு பகிரங்கமானபிறகுகூட, மலர்க்கொடியிடம் மோகம்பிடித்து இவன் அலைகிறானே, என்று மிராசுதாரருக்குக்கோபம் அதிகப்பட்டது. மலர்க்கொடி, மறுத்துப்பேசமுடியவேயில்லை, மதுரவல்லி, அவளை அணைத்துக்கொண்டு' "வந்தால்தான்விடுவேன்" என்று வற்புறுத்தினாள். வண்டி புறப்பட்டது!! சக்கரத்தின்அடியிலே படுத்துச்சாகிறேன்! என்றுகூறினார் மிட்டாதாரர் அப்படியே செய்துவிடுவார் போலுமிருந்தது.

"இதேது பெரியசனியனாகப்போச்சு! ஏனய்யா இப்படி உயிரைவாங்குகிறீர். உமதுபோக்கே மகா மோசமாகஇருக்கிறதே. மலர்க்கொடியை நான்அழைத்துக்கொண்டுபோய் உன்னைப்போலக்காமக்கூத்தாடவா எண்ணுகிறேன். விடு, சக்கரத்தை! என்மகளோடு, அவள் இருக்கப் போகிறாள் இரண்டோர்நாள்," என்று சமாதானமாகக்கூறினார் மிராசுதாரர்.

"அதுதான்கூடாது, என்பேச்சைத் தட்டவேண்டாம். உங்கள்மகளோடு, மதுரவல்லியோடு, அவனை........." என்று அழுகுரலிற் கூறினார் மிட்டாதாரர்.

"அவனையா? எவனை" என்று கேட்டார் மிராசுதாரர், மிட்டாதாரருக்கு நிஜமாகவே பைத்யம்பிடித்துவிட்டதுஎன்று தீர்மானித்து. மிட்டாதாரர் மிராசுதாரரின் கேள்விக்குப்பதில்கூற முடியாமல், மலர்க்கொடியைச்சுட்டிக்காட்டினார்.

"இவளைத்தானே அழைத்து........."

"இவனைத்தான்."

"இவனா?"

"ஆமாம்!மலர்க்கொடி, பெண்ணல்ல!"

மாமனார் மருமகப்பிள்ளையின் உரையாடலிலே வேதாந்தாச்சாரிகலந்துகொண்டு, மிராசுதாரரைத் தனியாக அழைத்து "கோபப்படாமே என்வார்த்தையைக்கேளுங்கோ. மலர்க்கொடி, பெண்ணல்ல! ஆண்! மனமோகனதாஸ் கம்பெனியிலே ஸ்திரீபார்ட் போடுபவன். அசல் பெண்போலவே வேஷம் பேச்சு நடிப்பு இருக்கும். அவனுடைய ஆசைநாயகியும் அவனும், நேற்றுச்சதிராடினா. அவபேர் மாணிக்கம்; இவன்பேர் சீதாபதி. இதுஎனக்கு நேற்று தெரியாது அவருக்கும் தெரியாது. உம்மகுழந்தைக்கும் தெரியாது, சதிராடும்போது சகலரும், இவனை மாணிக்கத்தின் தங்கைஎன்றேஎண்ணிக்கொண்டனர். மிட்டாதாரும் அப்படியே எண்ணித்தான் இஷ்டப்பட்டார், தோட்டத்துக்கு வரச்சொன்னார் இவன் போனான். மிட்டாதார் தமது இச்சையைச் சொன்னதும் பயந்துபோய், அவரைவிட்டு விட்டு ஓடிப்போய்,மதுரவல்லிஅம்மையார் அறையிலே போய்ச்சேர்ந்தான். அங்கேயும் அம்மா இவனைப்பெண்ணென்றே எண்ணிக்கொண்டு அபயம் அளித்தார்

(10ம் பக்கம் பார்க்க)

காமக்குரங்கு

9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

கள். இரவெல்லாம், அங்கேயே இருந்திருக்கான். நேக்கு இவன் பெண்ணல்ல என்ற விஷயத்தை மாணிக்கம் சொன்னாள். பிறகு மிட்டாதாரருக்குத் தெரிந்தது. ஒரு இரவு முழுவதும் மதுரவல்லியம்மையாரின் கொட்டடியிலே இருக்க நேரிட்டது தெரிந்து, மிட்டாதாரருக்குக் கோபம் வந்தது. அதேசமயம் இந்தக்கடிதம்வந்தது. எரிகிறநெருப்பிலே எண்ணெய்போலாயிற்று.'' என்றுகூறினார். பிரமித்துப்போனார்மிராசுதாரர். அதேசமயத்திலே, சீதாபதிமதுரவல்லியிடம், மெள்ளமெள்ள விஷயத்தை விளக்கிவிட்டான். மதுரவல்லி ஆச்சரியமுற்றுச், சீதாபதியை விறைக்கவிறைக்கப்பார்த்தாள். எவ்வளவுநேர்த்தியான நடிப்பு! மலர்க்கொடி, ஆண்! அவனுடன் ஒருஇரவு முழுவதும், விளையாடினோம். அணைத்தான், கன்னத்தைக்கிள்ளினான், முத்தம்கூடக்கொடுத்தானே! சாகசக்காரக்கள்ளன்!!—என்று மதுரவல்லி எண்ணினாள். கோபம், அதைத்துரத்திஅடிக்கும்வேகத்திலே ஆச்சரியம், அந்தஆச்சரியத்தை அப்புறப்படுத்திவிட்டுப்பரிதாபம்; அந்தப்பரிதாபத்தைப்பறக்கஅடித்தது பிரேமை!

''என்மீதுதப்பு இல்லை. நிலைமைஅப்படியாகிவிட்டது. இப்போது உன்தகப்பனாரிடம் மிட்டாதாரர் கூறிவிட்டிருப்பார். நீங்கள் போய்விட்டபிறகு, என்வேஷத்தைக்கலைத்துவிட்டு, ஆத்திரம் அடங்குமட்டும், என்னை ஆட்களைவிட்டு, அடிக்கச்சொல்வார்கள். மதுரவல்லி! என்வாழ்க்கையேவிசித்திரமானதுதான்! இரவுநான் இராணி! பகலிலே, ஏழை! இரவு வேளைகளிலே மாளிகை, உப்பரிகை, தாதிகள், மண்டியிடும் மன்னர்கள்! பொழுதுவிடிந்ததும், பழையபடி உழைப்பாளி! இந்த விசித்திரத்தைஎல்லாம்விட, நேற்றுஎனக்குஇன்ப இரவு, இனிஎனக்கு வரப்போகிறது இடிமேல்இடி, துன்பம், ஒருவேளை மரணமேவந்தாலும் வரக்கூடும். மதுரவல்லி! நான்வேண்டுமென்றே உன்னை ஏமாற்றினேன் என்றுமட்டும்எண்ணாதே என்னைமன்னித்துவிடு. நான்நிரபராதி!'' என்று, உருக்கமாகக்கூறினான் சீதாபதி.

“நீயா நிரபராதி!” என்றுகேட்டாள் மதுரவல்லி, கோபத்துடன் அல்ல. புன்சிரிப்புடன், புதுப்பார்வையுடன்.

விஷய விளக்கம்பெற்ற மிராசுதாரர், வண்டி அருகே வந்தார, “இறங்குகீழே!' என்று கொஞ்சம் கண்டிப்பான குரலிலே, கூறினார், சீதாபதியைநோக்கி. மதுரவல்லியைப்பார்த்து, ''அம்மா! மலர்க்கொடி இங்கே இருக்கட்டும். நான் விஷயத்தைப்பிறகு சொல்கிறேன்'' என்று மகளிடம் சொன்னார். மதுரவல்லி, ''எனக்கே விஷயம் தெரியும்! இப்போது தான்! ஆனால் அப்பா! இவனை இங்கே நிறுத்தி விடவேண்டாம், கொன்றுவிடுவார்கள்'' என்று கூறினாள்.

மலர்கொடியை, மிராசுதாரர் தன் வண்டியிலே ஏற்றிக்கொண்டார். வண்டிகள்புறப்பட்டன. முன்னால் நாலுகாவலாளிகள் தீவர்த்தி சகிதம் கிளம்பினர். அவைபோகும்திக்கு நோக்கியபடி திகைத்துநின்றார் மிட்டாதாரர்.

* * * *

மதுரமனோரஞ்சித சபையின் பிரதம நடிகராகச்சீதாபதி புகழ்பெற்றார். “தெரியுமோ விஷயம்! சீதாபதிக்கு, வரப்பிரசாதம், மதுரவல்லித்தாயார் கடாட்சத்தால் கிடைத்தது'' என்று ஊரிலே பலர் வம்புபேசினர். அதாவது. சீதாபதிஎன்ற நடிகனுக்கும், மிராசுதாரர் மகள் மதுரவல்லிக்கும் தொடர்புஎன்று வம்பளப்பு! அதனுடைய உண்மை யாருக்குத்தெரியும்! மதுரவல்லிமட்டும், கடைசிவரை, மிட்டாதாரர் மாளிகைக்குப்போக மறுத்துவிட்டாள்! மதுரமனோரஞ்சித சபை நாடகங்களுக்குப்போவதற்கும் தவறுவதில்லை!! அந்தக்கம்பெனியார், ''காமக்குரங்கு'' என்ற நாடகத்தை எந்தஊரிலே நடத்தும்போதும், மதுரவல்லியைக்காணலாம். அந்த நாடகத்தை நடத்தாமலிருக்கச்செய்ய மாகாளிப்பட்டிமிட்டாதாரர், எவ்வளவோ முயன்றார், முடியவில்லைஎன்றும் ஊரிலே வதந்தி. ஆனால், அந்த நாடகம்தான் அக்கம்பெனியின் முதல்தர நாடகம், வைரவிழா நாடகம்! அவ்வளவு ஆதரவு அதற்கு.

—:(0):—

தந்தி:—''புறமார்க்'' திருச்சி.

புது மொழிகள்

இளமை! ஓ இளமையே! அச்சம்என்பதுஇல்லையா? நீ ஒன்றையும் பொருட்படுத்தமாட்டாய்! உலகத்திலுள்ள சகல செல்வங்களுக்கும் அதிபதிநீ! துயரமும் ஏக்கமும் உன்னை வருத்துவதில்லை. அவை உனக்கு மகிழ்ச்சியேகொடுக்கின்றன. நீ கொண்டிருக்கும் கர்வத்திற்கும் ஓர் அளவில்லை.

ஒருவேளை, வருங்காலத்தைப்பற்றி யோசிக்காமல், நிகழ்காலத்தையே நிலையுள்ளதாகமதித்து, எல்லாம் உன்வல்லமைக்குள் அடங்கியதுதான் என்று கர்வம்கொண்டு உன்செல்வம் அனைத்தையும் காற்றிலே அள்ளித்தூற்றும் உன் கவலையற்ற மனப்பான்மை ஒன்றில்தான் உன்பெருமை தங்கியிருக்கிறதுபோலும்!

டர்ஜனீவ்.

★

உயர்வர்க்கத்தாரின் துணிகள் இத்தனைவெளுப்பாகஇருக்கின்றனவே என் தெரியுமா? அவர்களுக்கு ஒரு அற்புதமான சோப்கிடைத்திருக்கிறது. குடியானவர்கள் தொழிலாளர்கள் ஆகியவர்களின் வீடுகளைக்கழுவி வடியும் தண்ணீரை ஒருபெரிய வாணுவில் கொதிக்க வைக்கவேண்டும். இந்தவாணுவின்பெயர் சமூகஒழுங்கு. தண்ணீர்களகளவென்று கொதிப்பதற்காகக் கீழே இடைவிடாமல் பழக்கவழக்கங்களாகிய எருமுட்டைகளையும் மதமாகிய விறகுகளையும் எரித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். சிலசமயங்களில் விறகுபற்றவில்லை என்று தோன்றினால் அதன்மீது சட்டமாகிய மண்ணெண்ணெயைஊற்றவேண்டும். அந்தத் தண்ணீர் நன்றாகக்கொதித்தால் எண்ணெய்போலவேஇருக்கும். இந்த எண்ணெயில் கல்வியாகிய சோடாவையும் கலைப்பண்பாகிய வாசனையையும் போட்டால் இந்த அற்புதமான சோப் தயாராகிவிடுகிறது.

காண்டேர்கார்.

★

''ஆயிரம் விளையுட்டாக காவிரிபுரக்கு நன்றாம் நஞ் செந்தமிழ் நாட்டில்ஆரியர்கள் குடிபுகுந்து நந்நாட்டு மன்னருடன் மகட்கொடை செய்து, அரசியல் அலுவல் பார்ப்பதில் ஆற்றல்மிக் கூர்ந்தோராயினர். நம்மவரைப்புறக்கணிப்பப் புறங்கூறி இவ்வாரியர்களே அமைச்சுத் தொழில் பூண்டும் புரோகிதத் தொழில் பூண்டும், பல் வகைச்சடங்குகளை வகைப்படுத்தியும், நால்வகைச் சாதியினை நாட்

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

காமக்குரங்கு

2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

வேலையாட்கள் விரைந்துவருவதுதெரிந்தது. மதுரவல்லிக்கு அந்தப்பெண்ணிடம் பரிதாபம்பிறந்தது. உடனே, அவளைத் தன்கட்டிலுக்குஅடியிலே ஒளிந்துகொள்ளச்செய்துவிட்டு, அறையின் வாயற்படியருகேநின்றுகொண்டு, ஓடிவந்த வேலையாட்களைநோக்கி, "என்ன சத்தம்!" என்றுகேட்டாள். "இங்கேதான் ஏதோசத்தம்; யாரோஓடிவந்தது போல ஒருசத்தம்கேட்டது. அதனால்தான் நாங்கள்வந்தோம்" என்று வேலையாட்கள்கூறினர்.

"புத்தியைக்காணோமே உங்களுக்கெல்லாம். சத்தம் எந்தப்பக்கமிருந்துவருகிறது என்பதைக்கூடத் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லையா? ரொம்பஇலட்சணம்! போய்த் தோட்டத்துப்பக்கம் பாருங்கள்!" என்று மதுரவல்லி கோபமாகக் கூறிவேலையாட்களைவிரட்டினாள். அவர்கள் போய்விட்டபிறகு, கதவைமூடித் தாளிட்டுவிட்டு, "எழுந்துவா இப்படி" என்று நிதானமானகுரலிலே கூறினாள். கட்டிலடியிலே ஒளிந்துகொண்டிருந்த காரிகை வெளியேவந்தாள், மறுபடி ஒரு தடவைவணங்கினாள்.

"அடி, நீயா? நீதானே சதிர்ஆடினவள்"

"ஆமாம், அம்மணி. நான்தான்ஆடியவள்.'

"மற்றொருவள்?'

"அவள் என்அக்கா, அதாவது கூடஆடுபவள்."

"சரி! நடுராத்திரியிலே நீஓடிவரவேண்டியகாரணம்?"

"ஐயோ! இதைத்தெரிந்துகொள்ளவில்லையா தாங்கள்."

"ஏதாவது களவாடமுயற்சித்து,கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஓடிவருபவளாக ஏன் இருக்கப்படாது"

"அம்மா!நான்கள்ளியுமல்ல, களவாடவுமில்லை."

"கதைபேசாதே! உன்னை நான் அந்த வேலையாட்களிடமிருந்து தப்பச்செய்ததாலேயே, உன்னை நான் ஒரு தர்மதேவதைஎன்று நம்பிவிடுவேன் என்று நினைக்காதே. நடுநிசியிலே, நீ அலங்கோலமாக இங்கே ஓடிவரவேண்டிய காரணம் என்ன?"

"ஒருபெண், இந்தநேரத்தில், இப்படி நடுநடுங்கிக்கொண்டு, அபயமளிக்கும்படி கேட்கிறாள்என்றால், அதன்பொருளை அறிந்துகொள்ளமுடியாதா?"

"கள்ளி! விடுகதைபேசிவீண்பொழுது ஓட்டாதே. ஆடிப்பிழைக்கவந்த சிறுக்கிக்கு அர்த்தராத்திரியிலே நடமாட்டம் ஏன்? உண்மையைச்சொல்"

"ஆடத்தான் நான் இங்குவந்தேன், ஆடினேன் ஆனால்உன்கணவர்என்னை... ...."

"உன்னை.........? என்னடி உளறுகிறாய்? சொல்சீக்கிரம்"

"இன்றிரவை நான் அவருடன்கழிக்க வேண்டுமென்று கூறிவற்புறுத்தினார்..."

"அவர் வற்புறுத்தவே நீ சாவித்ரி தேவி, இந்தத் தீயகாரியத்துக்கு உட்படமுடியாது என்றுகூறிப்,பயந்து ஓடோடிவந்துவிட்டாயா? ஏண்டி ஏது நீ பலே கைக்காரிபோலிருக்கே. யாரிடம் இந்தக் கதைபேசுகிறாய்? ஒரு மிட்டாதாரர் அழைத்தால், உன்னைப்போன்றதுகள், தலைகீழாகநடந்துகொண்டுவரும். என்னமோ அவர் அழைத்தார், வற்புறுத்தினார், நான் மறுத்தேன் என்று பத்தினிப்பல்லவிபாடுகிறாயே; உண்மையைச் சொல்கிறாயா, வேலையாட்களைக்கூவி அழைத்து, உன்னைப்பிடித்துக்கொண்டு போய்த் தக்க தண்டனைதரச்சொல்லட்டுமா? இரண்டேநிமிஷம்! இதற்குள் தீர்மானித்துவிடு"

"அந்தக்காமக்குரங்குக்கு ஏற்றவளாகத்தான்வந்துசேர்ந்திருக்கிறாய். என் பேச்சை நம்பாவிட்டால் எனக்கொன்றும்நஷ்டம்இல்லை.பொழுதுபோக்காகப் பேசிக்கொண்டிருப்போம்வா, என்றுவற்புறுத்திஅழைத்தான் உன்கணவன். காமவெறிபிடித்தகிழம், கொஞ்சநேரத்திற்கெல்லாம்என்னை இம்சிக்கத்தீர்மானித்தான். தடுத்துப்பார்த்தேன். தலைவலி என்றேன். தகாதுஎன்றேன். கிழவன்விடமறுத்தான். வேறுவழிஇல்லை, ஓடிவந்தேன் அவனைஏய்த்துவிட்டு. இது உண்மை!!

"உண்மையா? உன்னைத்தான் கேட்கிறேன், நீ ஏன் அவருடைய இஷ்டத்துக்குமறுத்தாய்? யார் நம்புவார்கள் இந்தப் பேச்சை? அவர் ஒரு மிட்டாதார், நீ ஒரு விலைமகள், அப்படியிருக்க அவருடைய இஷ்டத்திற்கு நீ மறுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன?"

"அந்தக்கிழட்டுக் காமுகனிடம் யாருக்கம்மா இஷ்டம் பிறக்கும்? உன்னைப்போல வேண்டுமானால் அந்தக்கிழத்தைக் கலியாணம் செய்துகொள்ளச் சிலபெண்கள் சம்மதிப்பார்கள். அதுவேறு விஷயம். பிரேமைக்குப் பாத்திரமாக முடியுமா அந்தக்கிழவன்"

"என் எதிரிலே என் கணவரைக்கிழவர்என்று கூறுகிறாய் துணிவாக!உன்னை என்ன செய்யப்போகிறேன்தெரியுமா?"

"தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய அவசியமேஇல்லை. அந்தக்காமுகனிடமிருந்தெப்படி என்னால் தப்பித்துக்கொள்ள முடிந்ததோ அதேபோலவே, நீ எனக்கு உண்டாக்க விரும்பினாலும் என்னால் தப்பித்துக்கொள்ள முடியும்"

இந்தப்பேச்சுக்குப்பிறகு,அந்தப்பெண் தைரியம் கொண்டவள்போலக் கட்டிலின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டு, "இதோ இப்படிவா நாம் ஏன் சண்டைபோடவேண்டும். நீயும்ஓர் அபாக்கியவதிதான், உன் கணவனைக்கிழவன், காமுகன்என்று திட்டிவிட்டேனே என்று கோபியாதே. ஆத்திரம் எனக்கு, என்றாலும் அறிவில்லாதபேச்சல்ல நான் சொன்னது. மாகாளிப்பட்டி மிட்டாதாரர் வயது என்ன தெரியுமா உனக்கு" என்று கொஞ்சம் அன்புகலந்த குரலிலே கேட்கலானாள். சற்றுமுன்பு நடு நடுங்கியவள், இவ்வளவு தைரியம் பெற்றதைக்கண்டு மதுரவல்லி ஆச்சரியமடைந்தாள். ஒரு சமயம்,தைரியம் இருப்பதுபோலப் பாசாங்கு செய்கிறாள்போலும்என்றுநினைத்துக், கோபக் குரலிலே,

"என்னிடம் உன்னுடைய மாயமெல்லாம் நடவாது. மரியாதையாக நடந்துகொள். அவர் கிழவர், அதுபற்றி உனக்கென்ன கவலை" என்று கேட்டாள்.

"உனக்குக் கவலை இல்லாமலிருக்கலாம். எனக்கென்னமோ உன்னைப்பார்த்தபிறகு, எப்படி, இவ்வளவுஇளமையும் அழகும் கொண்டபெண், அதிலும் ஒரு மிராசுதாரர் மகள், இப்படி ஒருபொருத்தமற்ற கலியாணத்துக்கு ஒப்புக்கொண்டாள். இவனைக்கட்டிக்கொண்டு, இவள் வாழ்க்கையிலே எப்படிச்சுகமடைய முடியும்? என்ற கவலை அதிகமாகிவிட்டது. அந்தக் கவலையிலே என்கவலையைக்கூட மறந்துவிட்டேன்" என்று பேசியபடி, மதுரவல்லியின் கையைப் பரிவுடன்பிடித்து இழுத்து கட்டிலிலே, தன் பக்கத்திலே உட்காரவைத்துக்கொண்டு, எதிரே இருந்த பெரிய கண்ணாடியிலே தெரிந்த உருவங்களைக்காட்டி,

"இப்போது நாம் இருவரும் ஏறக்குறைய சகோதரிகள் போலிருக்கிறோமல்லவா?" என்று கேட்டுக்கொண்டேமதுரவல்லியை அணைத்துக்கொண்டாள். மதுரவல்லியின் ஆச்சரியம்இன்னம்அதிகமாகிவிட்டது.

"சாகசக்காரியடி நீ!என்கோபத்தைக்கூட மாற்றிவிடுவாய்போலிருக்கிறதே." என்றுகேட்டுக்கொண்டே, ஆடலழகியின் கன்னத்தைப் பிடித்துக்கிள்ளினாள்.

"இதோ இப்போது, உன்விளையாட்டு எனக்கு எவ்வளவோ இன்பமாக இருக்கிறது. அப்பப்பா! நினைத்துக்கொண்டாலே எனக்கு வெறுப்பாக இருக்கிறது, உன்கணவனின் சேஷ்டையை. வயதாகிவிட்டாலே ஆண்களுக்கு இப்படித்தான் பெண்பித்தம் தலைக்கேறிவிடும். குரங்குக்

(12-ம் பக்கம் பார்க்க)

காமக்குரங்கு

11-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி

கூத்துக்கள் நடக்கும்" என்று சொன்ஞள்.

"அடி! உன்பெயரைக்கூடக் கேட்க மறந்துவிட்டேன், ஏதோ குழந்தைப்பருவமுதல் பழகியவர்கள்போல இப்படி விளையாடுகிறேமே" என்று மதுரவல்லி கேட்டுவிட்டுச் சிரித்தாள். உண்மையிலேயே அந்தப்பெண் மஹாமாயக்காரி! எப்படியோ மயக்கிவிட்டாள்! கன்னத்தைக் கிள்ளுகிருள், கூந்தலைக்கோதுகிருள், புருவத்தைத் தடவுகிருள், அணைத்துக்கொள்கிருள், முத்தம்கூடத் தருகிருள்! அடா! அடா! இவள்சின்னக்குழந்தையிலிருந்தே மகாகுறும்பு போலிருக்கிறது என்றுஎண்ணிக்கொண்டாள் மதுரவல்லி. எவ்வளவு கோபம் முதலிலே இருந்ததோ அதைவிட அதிக அளவு சிநேகம் உண்டாகிவிட்டது, அவ்வளவு விரைவிலே. பக்கத்திலே அந்தப்பாவைஉட்கார்ந்திருப்பதும், விளையாடுவதும் பேசுவதும், மதுரவல்லிக்கு ஏதோ ஓர் காந்த சக்திபோலிருந்தது.

"என்பெயர் என்ன என்று கேட்கவில்லை, நானும் சொல்லவில்லை. என்பெயர் ஆயிரம் உண்டு, எதைச்சொல்ல உனக்கு" என்று கேட்டாள் அந்த ஆடலழகி.

"போடி குறும்புக்காரி! பெயரைச் சொல்லடி என்ருல், விகடம்பேசுகிருள். உன்பெயர் என்னடி" என்று கொஞ்சும் குரலிலே கேட்டாள் மிட்டாதாரின் மனைவி.

"நான் உண்மையைச் சொன்ஞலே உனக்கு ஏனோ நம்பிக்கை பிறக்கவில்லை. அடி, பைத்தியமே! நிஜமாகவே சொல்கிறேன், எனக்கு ஒரு பெயர், இரண்டு பெயர் அல்ல. பலபெயரிட்டு என்னை அழைப்பார்கள். ஒவ்வொரு சமயம் ஒவ்வொருபெயர் எனக்கு." என்ருள் ஆடலழகி.

"சரி சரி! உனக்குப்பூஜை கொடுத்தால்தான் வழிக்கு வருவாய். வேலையாட்களைக்கூப்பிட்டு, இதோ இந்தக்கள்ளி என் அறைக்குள் நுழைந்து, திருடப் பார்த்தா. என்றுசொல்லி விடுகிறேன். பார் அப்போதுஉனக்கு நடக்கப்போகிற வேடிக்கையை" என்று மிரட்டிஞள் மதுரவல்லி, விளையாட்டாக.

"நீயும் கூப்பிட்டு என்னைப்பற்றிச் சொல்லு, நானும் சொல்கிறேன்" என்று சவால் விடுத்தாள் சாகசக்காரி.

"பழையகதைதானே! படுக்கைஅறைக்குமிட்டாதாரர் இழுத்தார். பத்னி நான் பயந்து ஓடிவந்தேன் என்றுதானேசொல்லப்போகிருய்.? தாராளமாகச்சொல்லு. மிட்டாதார் பயப்படமாட்டார். மற்றவர்கள் அதுகேட்டு அவருடைய மதிப்பைக் குறைத்துவிட மாட்டார்கள்" என்று மதுரம் கூறிஞள்.

"அதையா சொல்வேன்? உன்னைப் பற்றியல்லவா ஒரு சேதி சொல்வேன்."

"என்னைப்பற்றி என்ன இருக்கிறது நீ சொல்ல"

"எவ்வளவோ இருக்கிறது! இல்லாவிட்டால்தான் என்ன? ஏதாவது ஒரு பழி சுமத்துகிறேன்."

"என்மீதுபழிசுமத்தத்தான்முடியுமா.? அப்படிஎன்னடி பழிசுமத்துவாய்?சொல்லடி கேட்போம்!"

"செச்சே! வேண்டாம். விளையாட்டே வினையாகிவிடும் என்றுசொல்லுவார்கள், வேண்டாம்."

"சொல்லடி கள்ளி! தலை ஒன்றும் போய்விடாது சொல்லு."

"அவ்வளவு தைரியம் வந்துவிட்டதா உனக்கு. பேஷ்! மிட்டாதாரரின்மனைவி என்ற தைரியம். ஆனல் பாபம், பதறிவிடுவாய் நான் உன்மீது குற்றம் சுமத்திஞல்."

"சுமத்து பார்ப்போம். பதறவுமாட்டேன், கதறவும் மாட்டேன்-நான்என்ன குழந்தையா?"

(3-ம் பக்கம் பார்க்க)

விளம்பரம்.

செங்கற்பட் ஜில்லாபோர்ட் ஆபீசுக்கு (1945—46) வேண்டிய "ஸ்டேஷனரி சாமான்கள்" தயார்செய்துகொடுக்க விரும்புவோர், தங்கள் டெண்டர்களை சீல்வைத்த கவரில் 10—2—45க்குள் ஜில்லாபோர்ட் ஆபீஸ், சைதாப்பேட்டை என்ற விலாசத்துக்கு அனுப்பிவைக்கவும். டெண்டர் பாரமும், ஸ்டேஷனரி சாமான்களின் லிஸ்டும் மேற்படி ஆபீசில் மனுவின் பேரில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

செங்கற்பட் ஜில்லாபோர்ட்
சைதாப்பேட்டை
11—1—45

T. சண்முகம்
தலைவர்.

கைதேர்ந்த ஆட்களைக்கொண்டு தயாரிக்கும்

கிளி மார்க் பட்டணம் பொடி.

தென்னிந்தியா எங்கும் புகழ்பெற்றது. காரம், மணம், நிறம், வாடை கமழும்,
எமது கிளிமார்க் பட்டணம் பொடியை உபயோகியுங்கள்!
ஒருமுறை உபயோகித்தால் என்றும் நீங்காது ஞாபகம்.

விலை விபரம்:— நீ-1. பவுன்கலர் வீசை 1-க்கு ரூ. 10—0—0.
நீ-1. கருப்புநிறம் வீசை 1-க்கு ரூ. 9—0—0.

ஏஜண்டு இல்லா ஊர்களில் ஏஜண்டு தேவை.

ஏ. எஸ். ராஜன் கம்பெனி,
பழயவண்ணரப்பேட்டை, சென்னை.

Edited Printed and Published by C. N. Annadurai M. A., at "Dravida Nadu" Press,
317—319 Hodgsonpet Conjeeveram